

DIRVA

THE FIELD
Nr. 13
Kovo-March 28, 1957
Cleveland, Ohio

Sunku nesijaudinti žinant nelygią kovą...

Lithuanizacija arba Vengrijos pavertimas į antrą Lietuvą

V. S., mūsų Anglijos bendradarbis

Visai neseniai pasaulyje gimė naujas žodis Lithuanizacija. Šis žodis, patekęs į pasaulio žodynus, kalbės, kad ir trumpai, bet labai vaizdžiai, apie mūsų tėvynės tragediją.

Tą naują žodį pagimdė George Mikes, išleidamas knyga "The Hungarian Revolucion".

Georges Mikes gimimo vengras, bet britų pilietis. Kilus revoliucijai Vengrijoje, buvo paprašytas BBC televizijos vyktyti Vengriją ir pranešinėti apie įvykius. Grįžęs iš ten, jis parašė knygą apie matytus įvykius, knygos pėną skirdamas Vengrijos pabėgėliams. Pati knyga didelio formato, turinti 192 puslapius.

Pradžioje autorius trumpai apibūdina Vengrijos istoriją tarp dviejų karų, negalėdamas kiek karčių žodžių apie buvusią santvarką, apie didžiulius žemvaldžius, apie neapykantą žydams, kartu iškeldamas ir eilę gabių energingų žmonių, kurie nedarė gedos vengrų tautai.

Tas atviras objektyvus žodis skaitytojui suteikia palankiai ir kai autorius prieina prie paskutiniųjų įvykių, jį talentingo žurnalisto plunksnų.

Karo pabaigoje buvo pakankamai prisiklausyta rusų propagandos ir tikėta, kad rusai ateina kaip draugai, patarėjai, bet ne kaip užkariautojai. Tačiau vėliau rusų dalinių barbariškas elgesys Budapešte ir visame krašte, kur baisios žudynės, plėšimai bei moterų nebaigiamas prievartavimas, giliai sukrėtė gyventojus. Žmonės, jei ir neatleistų, neužmirštų įvykių, tai gal bent su prastu, kad rusai, mongolai, kirizai nėra aukštos kultūros, kad karys, kovojąs fronte, gali išeiti iš ribų, bet ir tą "supratimą" sugriovė rusiško komunizmo beprasmiška propaganda, kuri riktelėjo visą jėgą, kad sovietų kariai tikri džentelmenai, kad visos istorijos apie netinkamą karių elgesį yra skleidžiamos hitlerinių fašistų, bestijų. Žinoma, sunku patikėti propagandos motinai, kai žmonių akys, o ypač moterų, kūnai kiti liudijai, bet toji beprasmiška propaganda iš karto parodė ko vertas sovietų žodis.

Toliau autorius smulkiai dėsto sovietų machinacijas, kurios privedė prie likvidavimo kitų politinių partijų, apie atidavimą valdžios į vengrų komunistų rankas, taip pat išdėsto vengrų komunistų vadų tarpusavio santykius. Pasirodo, komunistų režimas padarė gan gerą pradžią. Jis pasiekė tam tikrus rezultatus: pradžioje nedarbas, atostogos pasidarė apmokamos, darbininkas galėjo atostogauti aristokratų pilyse, o kas svarbiausia — valstiečiams buvo išdalinta žemė. Tačiau toji gerovė neilgai truko. Ir tas glūdėjo ne ekonomijos klaidoje, bet pačioje komunizmo sistemoje: 1) Vengrija buvo verčiama pamėgdžioti S. Sąjungą. 2) Sovietai eksplotavo Vengriją, panaudodami ją savo gerbūvio kėlimui. 3) Produkcija pasidarė lyg savo rūšies dievas. 4) Baimė atnešė keisčiausius rezultatus.

Autorius dabar didelę jėgą

dėsto brendančius įvykius: smurtą, brutalumą, sadizmą, planavimą, kuris privedė prie ūkinės katastrofos. Ir kada atrodė, kad visa tauta paskendusi teroro košmare, Rusijoje pribrendo nauji įvykiai ir Kruščevas viešai pasmerkė stalinizmą. Tai buvo pirmoji vilties žiežirba ir įvykiai dabar, pradėjo plaukti nors lėtai, bet jau vilties kryptimi.

Pro teroro uždangą pirmieji prasikišo literatai, ir kai pasimetė bolševikų vadai pradžioje nereagavo leisdami nuskristi drąsesniai minčiai, tuoju subruzdo studentai ir kiti intelektualai patraukdami su savimi mases. Tuo tarpu komunistų viršūnės aiškinosi su Kremliu viešpačiais, intriguodami vienas prieš kitą. Toje neapsisprendimo valandoje pirmoji demonstracija, vis drąsesnieji žodžiai it laiva išsiveržę praskambėjusi šūviais. Vengrų tauta pasiryžo savo krauju iškovoti laisvę.

Sunku nesijaudinti, skaitant tą nelygią kovą, jausti tą tamsią brutalią jėgą, kuri dūsino vengrų laisvės troškimą.

Trečioje knygos dalyje, kalbėdamas apie būsimus ateities įvykius, autorius štai ką sako. Sovietai Vengrijoje dabar turi du pasirinkimus. Jie vis dar gali pasitraukti iš Vengrijos, arba jie gali paversti Vengriją į Lietuvą. Sekantį sakinį cituoju angliškai: The Lithuanisation of Hungary means the deportation of about a million people (refugees might well be counted, in this case, as deporters) their replacement by Soviet settlers, and the turning of Hungary into a military colony.

Toliau autorius primena, kad pavertimas Vengrijos į antrą Lietuvą sovietams būtų palaidojimas visų vilių sustiprinti savo įtaką Viduriniuose Rytuose bei Azijoje. 183 puslapyje autorius su karčia ironija rašo, kad jei rusai paverstų Vengriją į karinę koloniją, tada vakarai pareikštų savo gilią užuojautą, nulašintų kiek ašarų ir nusiųstų

nemažai šiltų kėlių, o tas gerai, nes žmonės jų reikalingi. Žinoma, ir Jungtinės Tautos parasytų daug ir gerų rezoliucijų, bet Vengrija būtų palikta po rusų batų.

Tačiau jei Rusija nutartų paversti Vengriją į antrą Lietuvą, pasaulis turi daugiau padaryti negu nulašinti ašarų ir aprūpinti Vengriją kėlėmis. Jungtinės Tautos turi paskelbti Rusiją agresore, nutraukti su ja visus kultūrinius santykius ir tai tęsti taip ilgai, kol rusai nepakeis savo nusistatymo Vengrijos atžvilgiu.

Mes nežinome ateities, bet mažoji Lietuva veltui šaukiasi teisybės. Ar Vengrijos įvykiai prikelis pasaulio sąžinę — ateinan tieji metai mums parodys.

Prof. J. Žilinsko laidotuvės

Po ilgos ir sunkios ligos Waterbury mirė prof. Jurgis Žilinskas. Jis kartu su žmona į šį kraštą atvyko 1946 metais. Ir apsigyveno dukros Vytyos ir žento dr. P. Vileišio ūkyje, Middlebury, netoli Waterburio. Tvarė gėles, vaismedžius ir bites. Tai profesorius miegamieji darbai. Nuo ankstyvaus ryto iki vėliaus vakaro triūsė lauke ir tuo pačiu prižiūrėjo namus ir mažus anūkus — Petruką ir Birutę. Visi kiti išvykdavo į darbus, o dukra Vyta studijavo medicinos mokslą netoli Kanados pasienio.

Dukrai baigus mokslą ir anūkam paaugus, seneliai — prof. su ponia, iš ūkės pasitraukė į nu-pirktus savus 4 šeimų namus lietuviškame kvartale, Waterburyje. Čia profesorius įsijungė į visuomeninę veiklą — aktyviai dalyvavo tautininkų, romuvėnų organizacijose ir Bendruomenėje. Tautininkai išrinko jį savo skyriaus garbės nariu.

Šio mėn. 16 dieną, Dr. P. Vileišis pranešė lietuviškom organizacijom, kad prof. J. Žilinskas mirė penktadienį, sausio mėn. 15 dieną, 10 val. vak. Nedelsiant, šeštadienio ryte, pasakmėnau į Clevelandą Dirvos Redaktoriui B. Gaidžiūnui ir į New Yorką — Vl. Žilinskiui, pranešdamas jiems liūdną žinią. Vl. Žilinska prašiau perduoti tą žinią dr. Paprockiui ir dar keliems visuomenininkams. Tą patį vakarą prof. mirtis buvo paminėta New Yorke ir Waterburyje per lietuvišką radijo pusvalandį.

Waterburio lietuviai iškilmingai pagerbė mirusį profesorį,

kuris buvo pašarvotas Stankevičiaus laidotuvių koplyčioje. Visą šeštadienį ir sekmadienį, leidžiamomis valandomis koplyčia buvo pilna žmonių. Svečių tarpe matėsi nemažai amerikiečių daktarų iš Waterburio ligoninės. Sekmadienio vakare stovėjo garbės sargyba su lietuviškomis vėliavomis skautų, romuvėnų ir tautininkų. Į laidotuves iš Washingtono buvo atvykusi R. Žilinskaitė, iš Detroito ponios sesuo O. Balčiūnas su vyru, iš Baltomrės — profesorius sesers sūnus — inž. Buivys su žmona, New Jersey p. Budreckai ir iš New Yorko — kun. Valiūšaitis. Iš daktarų sekmadienio pavakaryje buvo atvykę — Paprockis, Avižonis ir K. Vileišis.

Pirmadienį, apie 10 val. ryte, po iškilmingai atliktų gedulingų pamaldų šv. Juzupo parapijos bažnyčioje, profesorius karstas, apie 30 automobilių lydimas, buvo nulydėtas į kapines. Prie karsto trumpas ir gražias atsisveikinimo kalbas pasakė: Tautinio Sąjūdžio ir Nepriklausomybės Fondo vardu — Č. Bogušas, Lietuvių B-nės — J. Valaitis, romuvėnų — p. Valantiejus, skautų — p. Saulaitis ir Tautininkų — M. Gureckas. Iš jo buvusių mokinių — medikų prie karsto matėsi tik Albina Bielskiūtė-Brazauskienė ir Elena Žilinskaitė-Gureckienė, abi iš Waterburio.

Mirusio profesorius šeimos vardu visoms organizacijoms ir asmenims, dalyvavusiems tėvo laidotuvėse, šniai padėjojo Dr. Vyta Žilinskaitė-Vileišienė.

M. Gureckas

PASAULY VISAM

• Šešios Europos valstybės: V. Vokietija, Prancūzija, Italija, Belgija, Olandija ir Luxemburgas įvykusiuose pasitarimuose Romoje pasirašė naują ūkinės vienybės planą, kuris spaudos komentatorių vertinamas, kaip naujas geras žingsnis į Europos jungtinių valstybių ateitį.

• Vakarų Vokietijos vyriausybės nariai paskutiniu metu labai energingai meža ryšius su įvairių kraštų vyriausybėmis ir tvarko smarkiai augančius prekybinius santykius. Užsienio reikalų ministeris Brentano grįždamas iš Australijos dabar lankosi Indijoje. Min. pirm. pavaduotojas Blueckeris lankosi Pakistane. Gi į Izraelį yra nuvykęs opozicijos vadas socialdemokratas Olenhaueris.

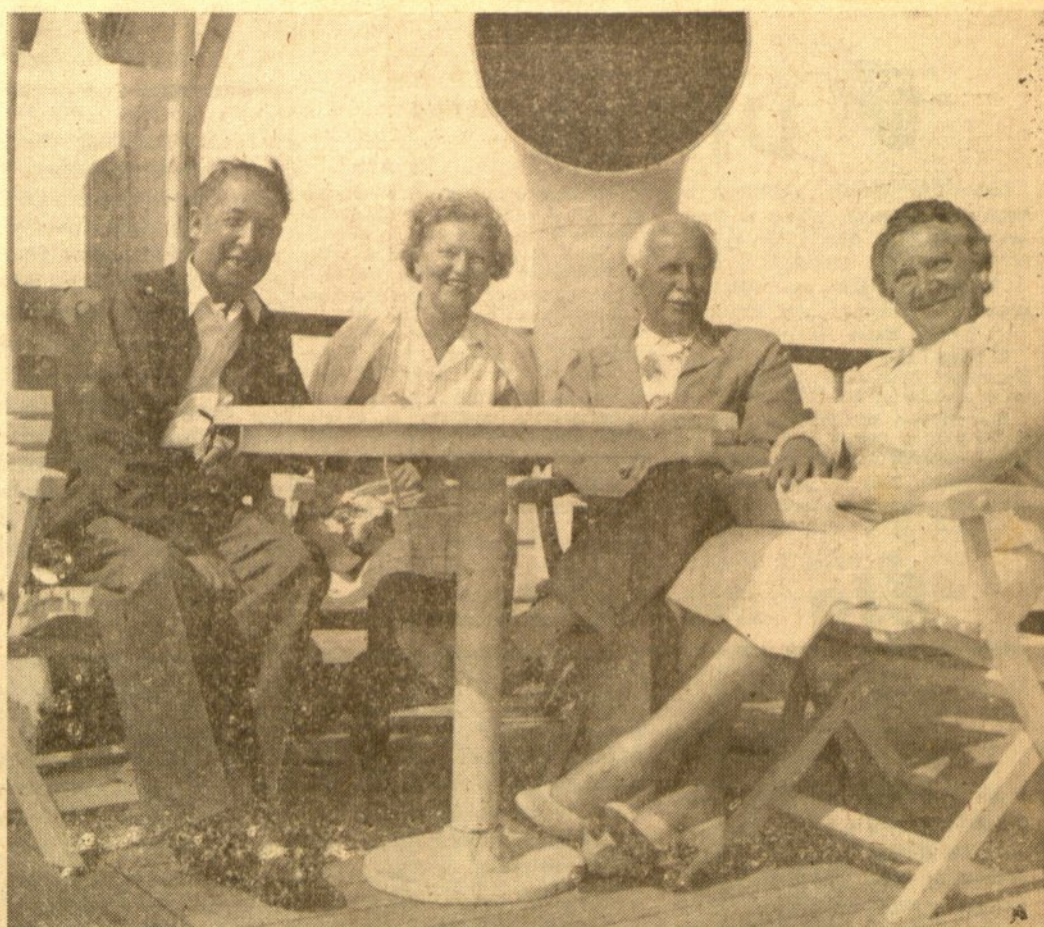
• JAV kariuomenės vyriausiojo štabo viršininkas gen. Taylor nuvyko į Formozą pasitarimams su Chiang Kai sheku. Esą, ten reikia aptarti ir suderinti naujus karinius planus.

• I Bermudą, kur dar tebėra Anglijos min. pirm., atvyko pasitarimams Kanados ministeris pirmininkas.

• Sniego pūgos, siautusios keliose vidurinėse Amerikos valstybėse, padarė didžiulius ūkinius nuostolius ir nusinešė kelias dešimtis gyvybių. Kai kur vėjas sunėšė sniego net iki 30 pėdų. Daugiausia nukentėjo Kansas.

• Žemės drebėjimas San Francisco rajone yra padaręs labai didelių nuostolių, nors žmonių aukų ir nesą. Įregistruota tik apie 50 sužeidimų.

Žemės drebėjimo paliestojo ploto pareigūnai tvirtina, kad ten bus labai dideli sugadinimai įvairių požeminių įrengimų. O jų atstatymas nepaprastai brangus,

A. V. Oliai ir J. M. Bačiūnai kelionėje po Karibų salas. Skaityk: Robinzono nuotykių gadynę pasibaigę (8 psl.).

Lietuviškų filmų pionierius

B. RAILA

Visų stambiųjų ir net mažųjų lietuviškų kolonijų vyresnieji tautiečiai iš seno atsimeina Kazimierą Lukšį. Tada dar jaunas vaikiną, jis yra visur lankęsis, visus apvažinėjęs. Ir ne tuščiais atvykdavo, bet visuomet atsiveždavo savo gimtosios tėvų žemės atvaizdą ir Lietuvos žmonių gyvenimo iškarpa. Prieš daugiau nei 30 metų jis pirmas ėmė Amerikos lietuviams rodyti savo paties darytas kino nuotraukas iš Lietuvos gyvenimo.

O ir mes kiti, anuomet Lietuvoje tebegyvenę lietuviai, be abejo dažnas prisimena, kai užėjė į Kauno ar kokio didesnio provincijos miesto kino teatrą, prieš pagrindinę filmą su dėmesiu žiūrėdavom tarptautines nuotykių apžvalgas ir filmuotą Lietuvos kroniką. Po jomis nekartą išvydavome ekrane parašą — "Filmavo Kazimieras Lukšys".

Šis lietuviškų filmų pionierius ir, pasakyčiau, nepriklausomos Lietuvos pirmasis kino reporteris Kazimieras Lukšis tebėra gyvas ir sveikas. Toks pat visada jaunas, energingas ir vikrus, nors nesulaikoma gyvenimo srovė ir mėgina ant jo pečių šiandien užkrauti 65 metų našta. O gyvena jis, kaip ir pridera tokios patirties žmogui, filmų sostinėje Hollywoodo pavėsyje — tai Los Angeles mieste, tai Santa Monicos vasarvietėje.

Šis džiūkas gimė, aišku, Lietuvoje, 1892 m. balandžio 1 d., bet jau 1910 metais atvyko Amerikon. Pasimokęs filmavimo technikos, jis dar 1920 metais nupirko filmą "Genovaitės gyvenimas" ir su ja apvažinėjo daugelį lietuviškų kolonijų. Tai buvo pirmas filmas Amerikoje, nors ne lietuvių darytas, bet su K. Lukšio lietuviškais parašais. Gi užporos metų jis nuskubėjo laisvon Lietuvon, ten nufilmavo daugybę įdomesnių vaizdų bei žmonių, iš ko pasidarė 3 valandų ilgio filmą ir grįžęs jį su dideliu pasisekimu rodė Amerikos lietuviams. Kitą Lietuvos vaizdų dalį padavė Fox News filmų bendrovei, kuri jais pasinaudojo, tuo prisidėdama prie mūsų naujos valstybės propagavimo.

Vos atsiradus garsinėms filmams, K. Lukšis ir šioje srityje buvo pionierius. 1933 metais jis Amerikoje pagamino pirmą lietuvišką garsinę filmą apie Dariaus-Girėno pasirengimus skristi Lietuvon ir Lietuvių Dienos Chicagoje pasaulinėje parodoje vaizdus.

Laikotarpyje tarp Pirmojo ir Antrojo pasaulinio karo K. Lukšis buvo vienas iš pačių neramiausių lietuvių, kone kasmet

keliavęs iš Amerikos Lietuvon ir vėl atgal. Jis vadovavo eilei Amerikos lietuvių ekskursijų gimtosios žemės aplankyti. Nuolat filmavo Lietuvos gyvenimo vaizdus ir įvykius: vienus pateikdamas Lietuvos filmų savaitinėms kronikoms, kitus Amerikos lietuviams parodyti, trečius pagal užsakymą perleisdamas amerikiečių filmų bendrovėms. Gabus visokiam verslui, savo santaupas jis naudojo Lietuvoje, paleisdamas jas į darbą, išgyvendindamas vėlybą, kino teatrų, svetaines.

Bolševikų invazija 1940 metų vasarą visa tai nutraukė. Būdamas Amerikos pilietis, K. Lukšis jau po okupacijos dar sūspėjo labai sunkiais ir nuotykingais keliais per Maskvą, Sibirą ir Japoniją Ramiojo Vandenyno bangomis pasiekti vakarinį Amerikos krantą.

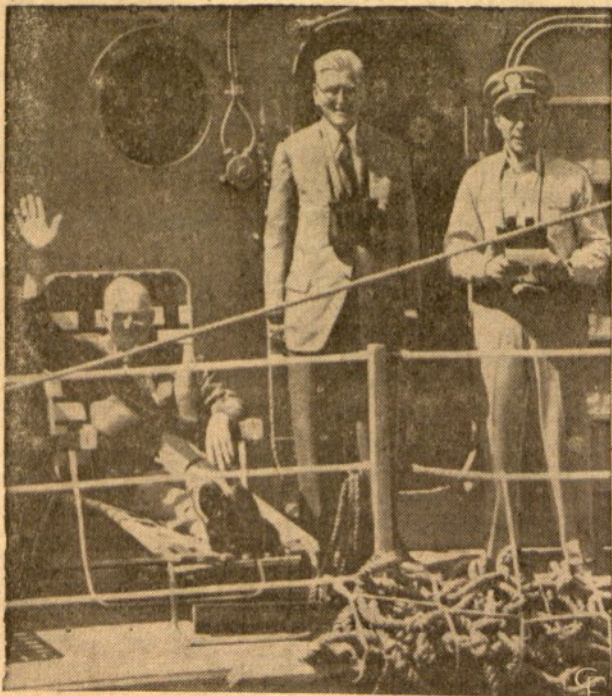
Visko Lietuvoje netekęs, jis išlipo Los Angeles uoste, kaip sakoma lietuvių pritzodis, "plikas, kaip tilvikas". Ir čia be vieno cento pradėjo iš naujo gyvenimą. Dėka savo nepaprasto darbštumo ir sumanumo, jis netrukus vėl atsistatė tvirtai ant kojų ir šiandien yra čia stambiausias lietuvių nekilnojamojo turto pardavimo bendrovės savininkas. Jis padėjo šimtams gausiai į Kaliforniją atvykstančių lietuvių įsigyti namus ir kitas nuosavybes, tuo nepamirštamuoju lietuviškos films pionieriumi.

pati apsigyveno gražioje Santa Monicos rezidencijoje.

Gaila, po praėjusio karo K. Lukšis metė tą sritį, kur jis tiek metų buvo pionieriumi. Tačiau jame neišnyko ir tik dar sustiprėjo tasai lietuviškojo visuomeniškumo jausmas, kuris rado progos kitais būdais atsiskleisti. Visą šį dešimtmetį jis buvo vienas iš pačių stambiausių lietuviškos veiklos variklių augančioje Los Angeles lietuvių kolonijoje. Kelis metus pirmininkavo vietos ALT skyriui, Balso, SLA skyriams, Piliiečių Klubui, veikė komitetuose, nuolat reikšėsi ALTS skyriaus vadovybėje, jo dėka, garantuotais, afdavitais ir padarė daug, kas okupacijos ir kitų kraštų galėjo atvykti per kelias dešimtis tremtinių.

Prieš kurį laiką šių eilučių autoriui K. Lukšis sakėsi, jog sulaukus 65 metų ateina laikas trauktis į "pensiją" ir daugiau dėmesio skirti žūklei bei medžioklei. Niekas tuo mes netikime!

Pažindami šio vyro jautrią širdį, didelį patriotizmą ir visuomeniškumą, mes esame tikri, jog toks ištikimas draugas, visų nuosirdus ir paslaugus patarėjas, lietuviškos veiklos upulį dalyvis niekad nemokės būti "pensininku". Esu tikras, kad kada teks daryti įrašą šio stambiausio lietuvių nekilnojamojo turto pardavimo bendrovės savininkas, jis patį laivą su Kazimieru Lukšiu, kaip su profesijos draugu — senoju kino filmų reporteriu, tuo nepamirštamuoju lietuviškos films pionieriumi.

Prezidentas Eisenhoweris su savo gydytoju gen. Snyder ir Canbera laivo kapitonu C. T. Mauro, keliaujant į Bermudą. Iš Bermudos į JAV grįžo lėktuvu.

K. Lukšiai, lietuviškų filmų pionieriui 65 m. amžiaus.

Teisinis Lietuvos pripažinimas - svarbiausia mūsų atrama

Prispausti Tėvynėje ir žiauriam ištėrimui kenčiantieji žūsta arba gyvena miglotam laukime, dėdami visas viltis į laisvės kraštus. Vienintelis išgelbėjimas tėra Lietuvos nepriklausomybės ir žmogaus laisvės Lietuvoje atstatymas. Šio tikslo siekti yra kiekvieno lietuvių didžioji pareiga.

Šiuo metu ginklų kovą vesti neįmanoma. Šiandien mes galime ir turime kovoti su priešais klasika. Turime ginti ir priimti Lietuvos teisių pripažinimą laisvuose kraštuose. O tam yra geriausias kelias per Lietuvos Diplomatinę Tarnybą.

Mūsų Lietuvos laisvinimo organui VLIKui šito tikrojo realaus kelio nepripažįstant, iškilio gyvas reikalas sudaryti kitą Lietuvos laisvinimo instituciją — Lietuvos Nepriklausomybės Tarką, kuri jau du metai, šiuo keliu eidama sėkmingai savo veiklą plečia remiama Lietuvos Nepriklausomybės Fondo.

Teisinės Lietuvos nepriklausomybės pripažinimą tarptautinėje plotmėje LNT laiko vienu iš svarbiausių atramos taškų Liet. nepriklausa. kovoje. Bet prieš tai yra labai svarbu savo tarpe, o ypač jaunoje kartoje, palaikyti pagarbą buvusiai nepriklausomai Lietuvai, nes jaunimas nedalyvavo ir nematė jokių partinių grumtynių ir nedaug interesuojasi dabar. Jie įsivaizduoja Tėvynę tokią, kokia ji buvo — nepriklausomą Lietuvos valstybę. Gi jeigu ta tėvynė bus taip juodinama, kaip ligi šiol, tad jokios prasmės nematys jaunoji karta perimti iš mūsų Lietuvos laisvės atstatymo kovą tęsti iki galutinio laimėjimo.

Sutvarkę savo vidaus santykius, įjungiant į tą darbą jaunimą, turime visas pastangas nukreipti tarptautinėje plotmėje, būdami tvirtai įsitikinę, kad atskiros pavergtos tautos savo didžiojo pavergėjo — komunizmo negalės. Mes turime dėtis prieš kitų ir galingų pajėgų, besirūpinančių pavergtųjų likimu ir būdėti, kad toje laisvės kovoje nebūtų aplenkta ir Lietuva.

Lietuvos Nepriklausomybės Tarką laikosi nuomonės, kad tas pareigas atlikti prieinamiausiai gali Lietuvos Diplomatinė Tarnyba, todėl su ja ir dirba nuolatiniam bendradarbiavime. LNT atskleidžia naujas gali-

mybes dėtis nepriklausomybės kovon organizacijoms ir asmenims, gyvenimiškai suprantantiems už tėvynės ribų vedamos kovos uždavinius ir siekiantiems stoti prie konkretaus darbo.

LNT dirba ir padeda kitiems dirbti Lietuvos nepriklausomybės labui, nekartodama tų darbų, kuriuos atlieka kiti laisvini- mo veiksniai.

Per du savo veiklos metus LNT darbams remti Lietuvos Nepriklausomybės Fondas surinko 11.000 dol.

Turint galvoje, jog tai buvo pirmieji ir pradiniai kūrimosi žingsniai, o pirmieji visada yra patys sunkiausi, sutelkta lėšų suma rodo, kad naujos veikimo dvasios ir naujų kelių Lietuvos

neprik. kovoje laukta ir pasiryžimas eiti nauju keliu daugelio jau suprantas ir patiktas su pasitikėjimu.

Tenka priminti, jog dalį išlaidų sudaro, ko neišvengia nei viena savo kūrimosi stadijoje nauja institucija, tai vienkartinės organizacinės išlaidos, kurios vėliau nebesikartoja.

Kadangi LNT neturi būti tik uždaras kelių asmenų komitetas, o ryžtasi palaipsniui įtraukti didelį kiekį Lietuvos nepriklausomybės siekimui, galinčių būti naudingų pajėgų, tai tas organizavimas turės būti dar tesiamas ir plečiamas. O tas diidele dalimi priklausys nuo visuomenės paramos.

Pažymėtina, kad LNT bei LNF žmonės dirba be jokio atlyginimo, nuo tiesioginio darbo atliekamu laiku.

(Lietuvos Nepriklausomybės Fondo pirm. A. SENIKO žodis Newark, Tautinės Sąjungos susirinkime).

Kaip kas supranta politinę vienybę?

(PAREISKIMAS)

Lietuvos vadavimo veiksmuose esanti nesutarimai jaudina lietuvišką visuomenę. Šiam klausimui spręsti, kaip kuriose vietovėse yra įsisteigę politiniai klubai, sąjūdžiai, sambūriai ir kitokiais vardais pasivadinę vienetai.

Kaikurie iš jų, atrodo, yra įsisteigę grynai politinei kovai prieš tautininkus. (Tarytum nebūtų mums bendro priešo — komunizmo!).

Sekdamos kitas vietas ir Philadelphiajos politinės grupės, Clevelando demokratinų grupių paragentas, susibūrę į vieną vietą, pasivadindamos: Philadelphiajos lietuvių politinis vienybės sąjūdis.

Po kelių jų pasitarimų-posėdžių, matyti nesuradę veikimo platformos, nutarė pakviesti ir vietos tautininkus, susibūrusius į A.L.T. Sąjungą. Į sąjūdį įėjo, išskyrus tautininkus ir frontininkus, grupių pavieniai asmenys, neturintieji ne tik narių, bet net ir valdybų, tačiau su pretenzijomis reikšti Vliką atstovaujančių politinių grupių nuomonę. Tautininkus vienam ir vienieliame posėdyje, kur tautininkai dalyvavo man teko atstovauti. Apgraukiamis palietus kai kuriuos klausimus buvo sutarta.

1) Remti visus Lietuvos vadavimo veiksmus, kaip ALTą, A. L. Bendruomenę, Vliką, diplomatus su jų šefu, Liet. Laisv. K-ta, L.

N. Talką ir kt.

2) Jei kuriai srovėi, kuri nors institucija, nėra labai prie širdies, tai nežiūrint ką aukštosios sferos darytų, mes iš vietos nerašome užgaunančių kitos srovės jausmus, korespondencijų.

MAX SOLOMON PLUMBING & HEATING

ELECTRIC SEWER CLEANING

7405 Superior Ave.

EX 1-0739 — Res. EX 1-2335

O VISGI VERTA

ir tikrai neturėsite nuostolio, jeigu susipažinsite su paskutinėmis naujienomis. Tai yra sekancios prekės, kurios pralengia visas kitas gerumus ir pigumą.

RASOMOS MASINELĖS kainos nuo \$60.00.

LAIKRODŽIAI šveicarų ir kitų firmų nuo \$10.00.

FOTO APARATAI vokiečių ir kitų fabriku nuo \$15.00.

PLUNKSNAKOČIAI 14 kt. aukso garantija, 10 nuo \$7.50.

RADIJO aparatai, su kuriais girdima beveik visos pasaulio šalys, žinoma ir iš VILNIAUS transliacijos, nuo \$45.00.

VAIKAMS vežimėliai, reto gražumo sportiniai ir nesportiniai drauge, vokiečių ir austrų firmų, kainos nuo \$40.00.

KATALOGAS išleistas, kuriame rasite lietuviškas plokšteles su 300 pavadinimų Kipro PETRAUSKO, KUTKAUSKO, SABANIAUSKO, DVARIONO, GRAUŽINIO, BICKIENĖS ir kitų dainininkų įdainuotes.

GAIDAS, KNYGAS, TAUTINIUS drabužius ir kitus lietuvių kūrinius. Visko suminėti šiame trumpame rašinyje neįmanoma.

Ką bėpirtumėte pasiteiraukite pas J. Karvelį, 3322 S. Halsted St., Chicago, Ill. Telef. YA 7-0677.

P. S. Prekės siunčiamos į visus pasaulio kraštus.

nerviškai išsekusi, bet nieką nesužinojusi grįžo namo.

Antroji diena nebuvo laimingesnė: Morkūnas tartum vandenį dingo. Išsiuntusi tarnaitę, veltui kas penkiolika minučių kėlė ragelį, — neprisiskambino.

Jis, matyt, nesnaudžia, gauda pinigą, o gal jau ir susitvarkė, — galvojo, bet kai trečią dieną pagaliau pažino Morkūno balsą, tik dar daugiau nusigando.

Kol kas nieko negaliu padaryti. Užsispyrę sukčius, ir baigta. Siūliau dalį sumokėti, bet jis ir kalbėti nenorė. Visų pinigų reikalauja. Padaryk jam ką!

Tikiuos, tos tavo kūrybos bent niekam nerodo?

Kas jį žino! Toks niekšas! Negalima pasitikėti.

Papartienė užėmė žadą.

Kiek tau trūksta pinigų?

— 800 litų.

Nėgi draugai nepaskolina?

Ką galėjau — pasiskolinau. Be to, turiu prisipažinti, kad kai kuriuos draugus pamatęs, turiu į kitą gatvės pusę pereiti. Blogai atrodo.

Aš mielai padėčiau, bet neturiu. Vyras namus stato. Kiekvieną litą žino. Šimtą, du šimtu gal dar, bet ne aštuonis šimtus!

Aš suprantu, nieko nepadarysi, reikės laukti.

Kaip ilgai laukti?

— Mėnesį.

O jei tas vertelga nesutiks taip ilgai laukti?

3) Karts nuo karto pakviesti atskirų srovių vadovaujančius asmenis, padaryti Lietuvą liečiančius pranešimus.

Atrodo, susitarė labai gražiai. Tarėme, kad bent vietoje kiti toleruosime, o jei įvyktų koks nesusipratimas, tai perposėdžius aiškinsimės, o nekelisime į spaudą. (Mat dauguma šio sąjūdžio dalyvių yra korespondentai). Bet deja.

Nepaėjo kelios savaitės po pasitarimų ir "Keleivys" iš Vasario 13 d. skaitome, kad tautininkai esą vadizmo piktšaisiais apsikrėtę, kad labai sunku buvo tautininkus prikviešti bendro demokratinio darbo dirbti ir kiti "perlai". Pasirašęs — Kipras Tautkus — manau vienas iš mūsų vienybės sąjūdžio narių.

"Naujienose" vasario mėn. 11 d. rašoma: "Įtakingas tautininkų organizacijos veikėjas sąjūdžio posėdy yra pareiškęs, kad tautininkai neves pragalštingą ir prieš ALTą nukreiptą propagandą..."

Dalyvavau tik aš sąjūdžio pasitarime, bet apie joki pragalštingumą nekalbėjau. Pareiškiau tik tiek, kad Vasario 16 d. minėjime dalyvausime aktyviai, o kas liečia aukas, tai paliksime Sąjungos nariams, kaip demokratinėje santvarkoje ir turi būti, aukoti ALTui ar Nepriklausomybės Fondui. Skaitau taip pat užgavimu ir netiesa "Naujienų" kovo

5 d. Malonio korespondencija, kad tautininkai nieku neprišėdavo prie Vasario 16 d. minėjimo suruošimo.

Minėjimą ruošė Bendruomenės valdyba, o tautininkavo organizacijų atstovai ir pavieniai asmenys. Praėjusių metų Bendruomenės Valdyboje buvo pusė Tautinės S-gos narių, o šių — 1957 net didesnė pusė įskaitant ir jos pirmininką.

Visuose minėjimuose rengti pasitarimuose dalyvavau ir aš pats ir buvau vienos komisijos narys. O kurgi kiti tautinės srovės asmenys ir p. Malonio korespondencijoje išvardinti?

Idomu, kodėl p. Maloniui užkliuvo tik tautininkai, o ne kitos grupės, nors kaikiurių grupių jam labai artimų asmenų pavar-

džių nėra ir jo korespondencijoje. Nuo kairiosios spaudos neat-siliko ir "Draugo" korespondentas. Vietoje parašęs, kad tautininkai renka aukas Nepriklausomybės Fondui, irgi lietuviškam reikalui, atrado kokiuos tai tautininkus, kurie tik pasipinigauti nori.

Persvarstęs visą, kas politinės vienybės sąjūdžio pasitarime buvo sutarta, perskaitęs šias korespondencijas ir prisiminęs intri-gas ir propagandą, nukreiptą prieš vietos tautininkus, rengiant Tautinės S-gos ir Balfo koncertą ir kviečiant Diplomatijos Sefą, nerandu galima toliau pasilikti šiame sąjūdyje, nes man tyti, kad kaikiuriems šio sąjūdžio atstovams visiškai nerūpi

vienybė, o tik noras kiršinti prieš tautininkus.

P. Mitalas,

Buvęs Philadelphiajos lietuvių politinės vienybės sąjūdyje tautinės srovės atstovas.

MARGUTIS

yra patys seniausios Amerikos lietuvių žurnalas. Jis išeina kiekvieną mėnesį — yra gausiai iliustruotas, turiningas, įvairus ir skaitomas su malonumu.

MARGUČIO metinė prenumerata \$3.00.

Margučio adresas: 6755 So. Western Ave., Chicago, Ill.

here's the reason

no other American Beer tastes like Stroh's!

TIKTAI AMERIKOJ UGNIM VIRTAS ALUS (Verdamas prie 2000°)

Ugnim verdant yra šviesesnis, malonesnis, daugiau gaivinančio skonio Stroh's alus.

Jams patiks

Stroh's

dabar šviesesnis!

No other American beer tastes like Stroh's, because no other American beer is brewed like Stroh's

ATLYGINIMAS

R. SPALIS

(Tęsinys iš praėjusio numerio)

— Nuostabus panašumas — jis sako; Gal šiuo metu dešimtys akių varsto ją. Gal žinia sklinda po visą Kauną! Dieve, tokioje pozoje...

Širdis daužėsi, tartum gnaužoma. Virpėjo rankos, šonais nutekėjo lipnus prakaitas. Reikia greit veikti, reikia atgauti tą nelemtą Morkūno darbą, bet, svarbiausia, reikia susivaldyti, kitaip balsas išduos ją. Ji atsigėrė šalto vandens, pauostė kvepiančių druskų ir kiek pajėgdama rami grįžo su arbata pas vyrą, kuriam pakiso po nugarą pagalvėlę ir nubraukė nuo peties dulkę.

Jos neįprastas dėmesys sujaudino notarą. Bijodamas ištižti, slėpdamas kilusį pasitenkinimą, nei iš šio, nei iš to ištraukė Klai-pėdos direktorijos bėdas ir tuojau suprato neįdomiai išsišokęs, bet žmona taip susidomėjusi klausėsi, kad jis dėsė toliau savo žinias. Tuo tarpu Papartienė, pasitraukusi į kampat, vakaro besikaupiančios tamsos dengiama, virpėdama siuvo mintimis, kurdama įvairias situacijas, besiblaškydama tarp stailga beaugančios vilties ir grimsdama nusivylimo ir baimės bedugnėn. Nervai ją kėlė ir ragino lėkti, sužinoti, kas nauja, nusikratyti košmaru, bet, lyg prikaltas, nedrįso ištraukti pirštų, giliai įleisti į minkštąsias, o vis nauji vaizdai ir galimybės kunkuliavo, virė, rau-

damos į veiksmą.

Pagaliau po geros valandos, kurios metu rodėsi, kad ji neišlaikysianti, isteriškai pradėsianti klykti, notaras išbaigė temą, ir įnait tuoj pakilo, keliais žodžiais paglamonėjo vyrą ir surinkusi arbatos puodukus, greit smuko iš salono.

Skubėjo pas Morkūną jau žinomu keliu, bet, kai jau liėt skulptoriaus mygtuką, atsidarė durys iš siuvėjo pusės. Bijodama būti atpažinta, Papartienė tuojau parodė nugarą, skubėdama žemyn. Kiek pavaikščiojusi, ji vėl pasuko į namus, bet vidukely vėl išgirdo kažką besileidžiantį laiptais, tuomet ir ji grįžo į gatvę. Po kelių minučių, akimis palydėjusi nutolusiančią moterį, 3-čią kartą užlipo laiptais ir paskambino. Laukė minutę, vėl skambino, vėl laukė. Tyla giliausia. Nežinodama, kas veikti, vėl išėjo į miestą ir gerą pusvalandį suko ratu aplink kvartalą, kol vėl išdrįso pakilti, bet ir šį kartą veltui.

— Kur toji nelaimė laksto? — pagalvojo su pagieža.

Gatvėje stovinėjo nesirūždama. Kas toliau daryti? Jau dvi valandos, kaip išėjo iš namų. Taip pat nebegali čia ilgiau laukti, nes kas nors atkreips dėmesį. Paskutinė viltis buvo telefono automatai, tad lėtai grįžo, neaplenkdama nė vienos telefonų būdelės, bet ir šį kartą nesisekė. Nežmoniška nuvargusi,

nerviškai išsekusi, bet nieką nesužinojusi grįžo namo.

Antroji diena nebuvo laimingesnė: Morkūnas tartum vandenį dingo. Išsiuntusi tarnaitę, veltui kas penkiolika minučių kėlė ragelį, — neprisiskambino.

Jis, matyt, nesnaudžia, gauda pinigą, o gal jau ir susitvarkė, — galvojo, bet kai trečią dieną pagaliau pažino Morkūno balsą, tik dar daugiau nusigando.

Kol kas nieko negaliu padaryti. Užsispyrę sukčius, ir baigta. Siūliau dalį sumokėti, bet jis ir kalbėti nenorė. Visų pinigų reikalauja. Padaryk jam ką!

Tikiuos, tos tavo kūrybos bent niekam nerodo?

Kas jį žino! Toks niekšas! Negalima pasitikėti.

Papartienė užėmė žadą.

Kiek tau trūksta pinigų?

— 800 litų.

Nėgi draugai nepaskolina?

Ką galėjau — pasiskolinau. Be to, turiu prisipažinti, kad kai kuriuos draugus pamatęs, turiu į kitą gatvės pusę pereiti. Blogai atrodo.

Aš mielai padėčiau, bet neturiu. Vyras namus stato. Kiekvieną litą žino. Šimtą, du šimtu gal dar, bet ne aštuonis šimtus!

Aš suprantu, nieko nepadarysi, reikės laukti.

Kaip ilgai laukti?

— Mėnesį.

O jei tas vertelga nesutiks taip ilgai laukti?

— Tada sukviess savo pažįstamus ir par-

duos mano kūrinius.

— Dieve! Gal tą vieną tik... na, žinai, ką galvoju, galėtum išgauti?

— Neįmanoma. Jei atkreipsiu jo dėmesį, tada tas sukčius mus abu, kaip citriną, išspaus. Pirmos rūšies niekšas, sakiau.

— Ir kas daryti? — jos balsas įtartinai virpėjo.

— Reikia tikėtis, likimas gal neapleis mūsų.

Papartienė staiga įtūžo.

— Viskas per tą jūsų kvailą sumanymą! Ir kalbat dabar, kaip bobelė rankas išskėsda-

ma — likimui pasitikėkim. Ar tamsta supanti, ką ašuntu, koks man pragras kiekvieną laukimo minutę. Dvi pietas nesumerkiau akių, o jei ir sumerkiau, tai toji nelaimė ir sapnuose man vaidenasi. Ar tamsta supanti mano padėtį, ar supanti, kas laukia manęs, jei bet kas iš visuomenės sužinos, kas atsitiko — pažins mane tam jūsų... plakate...

Tamsta arba širdies neturi, arba proto, jei taip ramiai traktuoji atsitikimą. Dovanokit, kad taip kalbu, bet, matot, aš pati iš proto kraustausi. Jei galėčiau, ašaromis paplūsdčiau, bet bijau raudony akių parodyti, nes klausiamas nežinosis, kaip pasiaiškinti.

Visą laiką šypsotis turiu, vaidinti laimingą, kai kiekvienas skambtelėjimas telefonu mane prakaitu apipila, rankas turiu slėpti, kad vyras nematytų jų virpėjimo. Kiekvienas su-tiktasis, rodos, viską žino, kiekviena skleidžia gaudą. Ar tamsta supanti?

— Suprantu, bet...

— Suprantu, bet...

— Suprantu, bet...

— Suprantu, bet...

— Suprantu, bet...

— Suprantu, bet...

— Bet, bet, bet! Ak, koks tamsta skystas!

— Negaliu gi kuolu jį pavaišinti, nebent...

— Kas?

— Gal turit kokių brangenybių, galėtumėt kuriam laikui užstatyti...

Papartienė žaibu trenkė bairis mintis: Morkūnas vaidina komediją, norėdamas iš jos pinigų gauti! Pirmasis impulsas buvo iškrauti tą sprogdinantį pasiūlykštėjimą, bet laiku susiprato, kad tas liuksusas jai kol kas neleistinas. Buvo jo galioje. Dūsama neapykantą, abejojimu, skausmingu nusivylimu jo, prašnabždėjo:

— Aš... mėginsiu... gerai... kada ir kur galėčiau... įteikti pinigų?

— Pas mane...

— Ne, ten negaliu, gali pažinti, nes, kai jus veltui ieškojau, mane matė. Paskambinsiu jums telefonu.

Papildėjusi akmeniniu veidu grįžo į miegamąjį. Išsitraukusi brangenybių dėžutę, pradėjo vartinėti, vertinti, sprendama, kas daryti. Prie kiekvienos brangenybės ji buvo prisirišusi, kiekviena turėjo savo istoriją, buvo neapsakomai gaila skirtis, be to, ne taip lengva parduoti. Kur, pas ką? Kaip suktis, kad niekas nesužinotų, niekas dėmesio neatkreiptų, gandas nepasklistų, ir jai nejučiomis nutekėjo stambios ašaros. Pašokusi pri-glaudė nosinę, pasipudravo.

— Morkūnas išgama, pasalų gyvatė, o gal...

— Morkūnas išgama, pasalų gyvatė, o gal...

— Morkūnas išgama, pasalų gyvatė, o gal...

— Morkūnas išgama, pasalų gyvatė, o gal...

— Morkūnas išgama, pasalų gyvatė, o gal...

— Morkūnas išgama, pasalų gyvatė, o gal...

— Morkūnas išgama, pasalų gyvatė, o gal...

— Morkūnas išgama, pasalų gyvatė, o gal...

KODĖL TAIP IŠKILMINGAI ŠVENČIA ŠV. PATRIKO DIENĄ

J. JAKSTAS

Kovo 17 d. buvo neįprasta Clevelande, kaip ir visoje Amerikoje. Štai centrinėmis miesto gatvėmis — didelės eitynės, kur dalyvauja kariuomenės dalinys, policija, gairininkai, įvairios organizacijos ir moksleiviai. Gretos juda puošniai, iškilmingai, nešinos vėliavomis ir derindamosios prie gausių orkestrų takto.

Atrodo, čia būtų kokia valstybinė šventė, sakysim liepos ketvirtą. Tik užsukus į gretimą katalikų katedrą pastebi, kad čia turime ne kokią valstybinę, bet bažnytinę šventę. Štai beveik pripildytą bažnyčią vyskupo celebruojama iškilminga suma. Matyti nemaža tikinčiųjų einančių prie išpažinties ir prie komuničios. Žmogus pajunti bažnyčioje, kaip ši vieša pobūdį turinti šventė neįprasta ir Amerikos katalikams.

Kodėl ji neįprasta?

Šis klausimas nukelia mus į tolimesnę Europos ir Amerikos praeitį, kur ieškotina atsakymo į jį. Štai V a., kada senoji Romos imperija, susidūrusi su barbarais germanais ir dar naujosios tikybos — krikščionybės veikima, pamažu kito, duodama pradžią naujoviskam viduramžių pasauliui, tolimoje keltų apgyvendytose Airijos salose misionierius Patrikas sėkmingai sėjo krikščionybės daigus. Nebuvo jis pats airis, o vaikas kitos keltų giminės — britų ir išėjęs iš tada vos tik Vakaruose atsiradusių vienuolių tarpo.

Jis skiepijo krikščionybę su nuostabių ryžtumu, kaip įprasta žmogui taurios idėjos gaivinamam. Jo veiklos dėka sala tapo krikščioniška, kur kas anksčiau nei kitos vidurio ir šiaurės Europos tautos.

Patriko nuopelną krikščionybė perkelta iš Viduržemio jūros krastų į tolimą šiaurę ir Airijos sala tapo ir krikščionybės sala didžiojoje pagonybės jūroje. Krikščionybė čia įleido gilius šaknis ir jos nenustelbė nei vėliau sekusieji pagonių normanų antplūdziai, nei anglo-saksų įsiveržimai, kada Airija tapo įjungta į Britanijos valstybę. Savotiška keltiška krikščionybė buvo mokslo bei švietimo žiburys, švietęs skaidriau, nei jos kamienas pietuose ir VIII a. davė Vakarams tokį universalų mokslininką, kaip Bedą Garbingąjį (Beda Venerabilis).

Dideli nuopelnai airiškos keltiškos krikščionybės visai Europai glūdi jos nuostabiose misijose.

se. VII, VIII a., kada krikščionybė šiaurės Alpių dar nebuvo pasiskleidusi savo spinduliu ir pagoniškos tautos vedė primityvų gyvenimą, airiai misionieriai leidosi į tolimas keliones dėl Kristaus (peregrinare pro Christo) ir skleidė krikščionybę Europos žemyne. Pradėję nuo šių dienų Belgijos ir Olandijos, jie pasklido Vokietijoje, pasiekė Šveicariją ir Padunijos kraštus — Austriją. Jie krikščio žmones, kūrė vyskupystes ir vienuolynus.

"Skotų", kaip airiai klaidingai Europoje buvo vadinami, vienuolynai išliko kai kur Europoje iki naujausių laikų. Tas nuostabus misinis ryšys, kur keltai pasėjo krikščionybės daigus nuo Reino iki Dunojaus ir nuo Alpių iki Vokietijos jūros, buvo lyg atgaivinimas — tik visai kitu pavidalu — savų protėvių laikų, kada jie gyveno visoje vak. ir vid. Europoje. Juk žinoma, kad keltai buvo pirmieji gyventojai visų tų žemių, kurios vėliau buvo apgyvendintos germanų ir iš dalies slavų.

Šia proga galima priminti, kad vienas mokslininkas buvo pasiūlyęs įrodyti, jog ir Lietuvoje gyvenę keltai prieš lietuvius. Bet mūsų kalbininkas K. Būga priešino šiai teorijai ir išaiškino keltų pėdsakų nebuvus Lietuvoje. Šv. Patriko diena čia Amerikoje yra ryškus liudinininkas, kad taip skaidriai sušvitusi airiškoji krikščionybė Europoje pasiekė ir šį kontinentą ir čia iki šiol laiko giliai įleidusi šaknis. Mat, katalikybė JAV-se žymiai paplito ir įgavo plačios visuomeninės reikšmės tik sulig airių didžiąja imigracija praeito amžiaus vidury.

Iki airių čia katalikybė atstovavo prancūzai, kurie sporadiškai kūrėsi dar prieš anglams atvykstant. Bet jie buvo negausiniai ir katalikų kolonizavimo laikmety ir nepriklausomybės pradžioje buvo maža. Jie, būdami negausūs, buvo trylikoj pirmųjų Sąjungos sudariusių valstybių "nurašyti", atseit atstumti nuo viešo gyvenimo. Tik laisvės laikmečiui prasidėjus, kada federalinė konstitucija laidavo laisvę visoms konfesijoms, paskiros valstybės viena po kitos davė ir katalikams lygias teises. Tada ėmė katalikai, būdami ligšiol susiskaldę, burtis į vieną bendriją ir gavo pirmą vyskupą Jono Karolio asmeny (1798). Tuo metu visose Amerikos valstybėse tebuvo apie 30.000 katalikų.

Katalikų skaičius žymiai pa-

žoko po 1803 metų, JAV nupirko iš prancūzų Liuzianą, apie trečdalį šių dienų Amerikos teritorijos. Prisidėjus dar imigracijai iš Europos, ypač iš Vokietijos, katalikų kiekis dar padidėjo ir 1830 jų priskaitoma jau apie 400.000. Bet jų skaičius staigiai paaugo, kai milijonai katalikų airių dėl bado (vadina mo bulvių bado 1845, 46) ir dėl anglų persekiojimo atsikėlė į JAV. Tuo būdu 1852 jau priskaitoma apie 2.000.000 katalikų. Airiai, jau iš tradicijos būdami uolūs katalikai ir dar užsigrūdinę kovoj su anglikonais, stropiai kūrė savas bažnyčias su savais kunigais.

Tiek savo skaičiumi, tiek uolumu jie nustelbė prancūzus ir net vokiečius, kurie buvo bandę priešintis jų pirmavimui. Tuo būdu airiškoji katalikybė gavo viršų, airiškumas ir katalikybė virto beveik sinonimais. Tik XIX ir XX a. sąvartoj, kada ėmė plusti italai, ypač slavai imigrantai, airiai katalikai iš dalies neteko savo monopolijos. Tačiau airiškas uolumas, jų įsistiprinimas hierarchijoje Amerikos katalikybės paliko būdingas iki šių laikų.

Augdami skaičiumi ir vadovaujami vieningos hierarchijos, katalikai subėgė per XIX a. giliai įsisukverbtį ir Amerikos kultūrinį ir socialinį gyvenimą. Jų išvystyta savų mokyklų sistema yra milžiniškas kūrinyss Amerikos kultūriniame gyvenime. Tiesa, katalikiškos mokyklos Amerikoje imtos kurti daug anksčiau — dar kolonialiniais laikais, kada visas švietimas buvo organizuojamas konfesiniais pagrindais. Tačiau platesnį mastą jos pradėtos steigti jau nepriklausomybės laikais, kada paskiros valstybės ėmė kurti mokyklas, be tikybos mokymo.

Katalikai, tardami tikybą esant esminga auklėjimo dalimi, ėmė plėsti savų mokyklų tinklą. Mokyklos paverstos bažnytinės organizacijos dalimi, kai viename nos parapijos būtų įsteigta parapijiečių išlaikoma mokykla. Paskiros organizacijos, vienuolynai, vyskupijos kuria ir išlaiko ankstesniausias mokyklas ir universitetus. Pagaliau bendromis Amerikos katalikų pastangomis įkurtas Washingtono universitetas yra jų hierarchijos vienintelis ryškiausias liudinininkas.

Be mokyklų, katalikai pirmąją Amerikos viešąją gyvenimą ir savomis socialinėmis bei karitatyvinėmis organizacijomis, kaip NCWC, šv. Vincento Pau- liečio ir kitomis, kurių globą gauna pajusti nelaimės ištiktieji

NEW YORK

PAGERBŲ PRANĄ NARVYDĄ

A. L. T. S-gos Pirmojo Skr. narių susirinkime buvo iškelta mintis, kad reikia paminėti nario Prano Narvydą 70 metų amžiaus sukaktį. Iškeltai minčiai nariai vienbalsiai pritarė. Sukaktį ruošti išrinko komitetą iš narių: Ant. Jurgėlos, Juoz. Ginkaus, K. Kruliko, Stas. Gudo, Petr. Juknio ir K. Bačausko.

Narvydas, mums newyorkiečiams yra gerai žinomas asmuo, kaip tautinių, kultūrinių, šalpos ir visuomeninių lietuviškų organizacijų narys arba nuoširdus jų rėmėjas. Apie 30 tremtinių šeimų globėjas, Vasario 16 d. Gimnazijos šalpos būrelio vadovas. Todėl, nestebėtina, kad prie sukakties gurošimo, mielai sutiko prisidėti Neo Lithuania, Tautinis Akademinis Sambūris, Dariaus ir Girėno pastas, Tautininkų Klubas, Moterų Vienybė, Maž. L. Bič. Draugija ir kitos, kurių Pranas yra narys, arba jos artimos jubilato minčiai.

Sukaktuvės ruošiamos balandžio mėn. 27 dieną (šeštadienį), 6 val. vak., Amerikos Lietuvių Piliečių Klubu patalpose, 280 Union Ave., Brooklyn, N. Y. Programoje numatyta: akademija ir vakarienė. Įžanga 4 dol. asmeniui.

K. B.

DETROIT

TAUTINIS SĄJUNGOS SKYRIAUS SUSIRINKIMAS

A. L. T. S-gos Detroito skyriaus visuotinis narių susirinkimas įvyks balandžio mėn. 7 d. (sekmadienį) 4 val. p. p. A. Gilvydžio bute — 9359 Mendota Ave. (į pietvakarius ir visai ne-

ne tik čia Amerikoje, bet ir plačiame pasauly.

Nors katalikai savo skaičiumi (jų JAV-se yra apie 25.000.000) toli gražu nėra didžiausia denominacija, tačiau savo mokyklomis, socialinėmis institucijomis pirmąją kitų konfesijų tarpe. Iš to kyla kitatikių bendruomenių pavydas, kuris kartais prasisveržia aikštėn (pav., kilęs triukšmas dėl prez. Trumano projekto paskirti atstovą prie Vatikano). Tačiau Amerikos katalikybė gavusi impulsą iš airiškos keltiškos krikščionybės, laiko giliai įleidusi šaknis čionykščiame viešame gyvenime, kaip rodo jos šventojo Patriko diena, kurių kitomis, kurių globą gauna pajusti nelaimės ištiktieji

ve? — Ir jis greit dirstelėjo Morkūno žiūrėta kryptim, bet šimtai pasipuošusių moterų mirguliuose spalvomis ir nieko pešės, jis pasisuko į skulptorių.

— Jei man kas sakyto, kad tu įsimylėsi — aš netikėčiau.

— Niekus kalbi.

— Ne šiandien esu gimęs, liežuvis tavo gali meluoti, bet netikėtai užklyptos akys ne.

— Tu geriau apie save papasakok, mėgsti šį meną. Kaip su Papartiene?

— Kokie reikalai, ką tu čia? — pasipiktino klausiamasis.

— Prisimeni spaudos balių? Ten, kiek įgėręs, viską papasakojai. Nėra kas slepia. Galiu tave sveikinti?

— E, niekai, — nepatenkintas rašytojas gūžtelėjo pečiais. — Žingsnis pirmyn, du atgal, o dabar ir dešimt žingsniu atgal. Sudainuota jos dainelė. Šimtas žino tas moteris. Blaivus niekad jų nesuprasi. Dabar, kai jina sutinka mane, tartum tas rojus žaltys būčiau. Ji kažkodėl subobėjo, kapituliavo, sutiko dėl vaikų, ir vyras man gyrėsi, kad jau... Sakau, sudainuota jos dainelė, nebeliko vietos romanui, polėkui. Apsikraus vaikais, pridės dar svorį... O tokia moteris buvo! Teisybė, o kas tau šovė į galvą, proto paralyžius? Girdėjau Pieno Lašui krūvą pinigų davei?

— Kvailei gandai. Žiūrėk, užuolaida ky-

la---

toli nuo W. Chicago ir Wyoming gatvių susikirtimo). Bus pranešimų iš skyriaus veiklos bei šio meto aktualijomis. Taip pat ap-

tariama visa eilė svarbių klausimų. Po susirinkimo ten pat bus bendros vaišės-kavutė.

Visi skyriaus nariai su savo artimaisiais ir Tautinės S-gos bičiuliai maloniai kviečiami dalyvauti.

Mes duodame ir keičiame Eagle Stamps

the MAY Co's BASEMENT store

Vyrų "Fruit-of-the-Loom"

Sanforized Wash 'n' Wear

Darbo drabužiai

Khaki

ar pilki

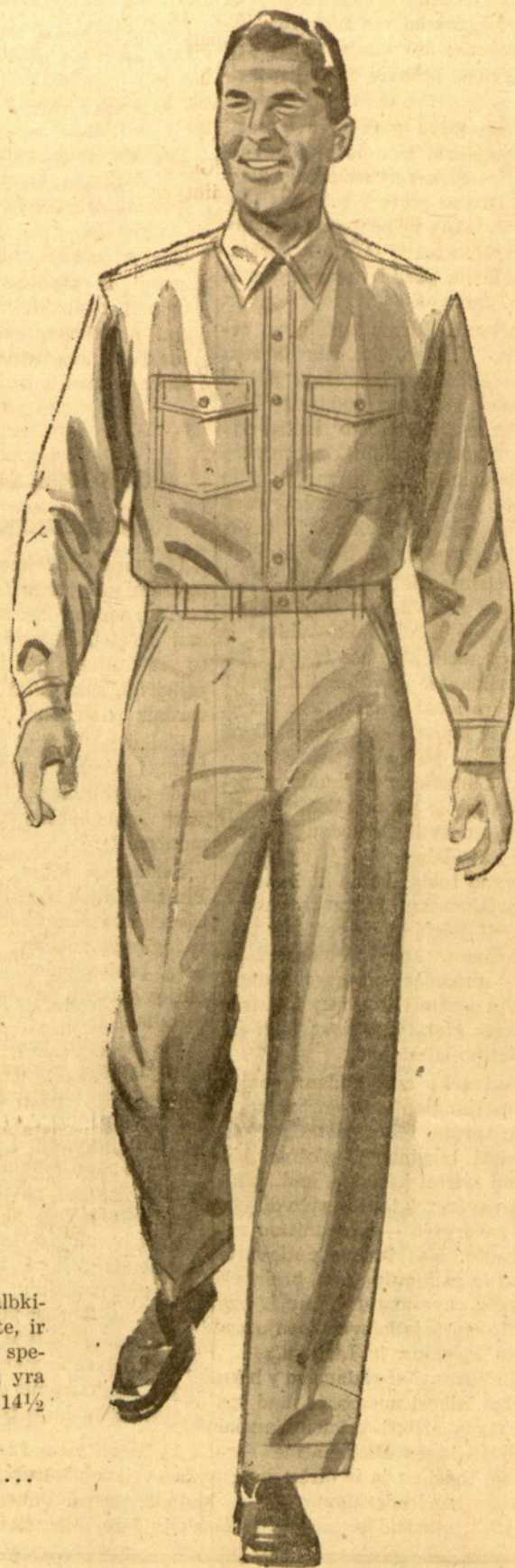
Marškiniai 2.98

Kelnės 3.98

Puikus darbo rūbų komplektas... išskalbkite ir nešioti. Užmirkite... pakabinkite, ir jie išdžius puikiai. Ir jie yra sanforized specialiam nešiojimui Waist dydžiai kelnų yra 29 iki 42. Pilno kirpimo marškiniai yra 14½ iki 17 dydžiuose. Unijos gaminti.

Paštu ir telefonu užsakymai priimami... Šaukite CHerry 1-3000

The May Co.'s Basement Men's Clothing Department

dą, bet kartu atvėrė ir naują problemą. Jei Morkūnas dėl pinigų sureizavo visą įvykį, tada nėra pavojaus, niekas to paveiklo nematys, bet jei jis neapgaudinėja — reikia skubėti, kiekviena minutė brangi. Ir kuriuo atveju jai būtų lengviau — ji nežinojo. Pirmuoju atveju jos ambicija šelo, antruoju — baimė kaustė.

Nuo ryto iki vakaro, laviruodama tarp namų ponios pareigų ir įtempimo, naudojosi kiekviena laisva proga ir lėkė į miestą, kur, vikriai besisukinėdama, rinko žinias, lankė visokias labdaringas įstaigas ir čia vienur, čia kitur siūlė savo pagalbą, juokais užtikrindama pažįstamus, kad vyras pyktų, jei žinotų ją labdarybe sergant tuo metu, kada jis didžiulius namus statė, pats skolinasi.

Visai besisukinėdama belakstydamą nuo vieno vertelgos prie kito pagaliau surinko reikiamą sumą, bet vėl negalėjo prisiskambinti, Morkūnas vėl dinga.

— Gal ir jis stengiasi, gal jau sumokėjo, — ir gyva viltis sužysdavo širdyje, nukrisdavo sunkumai, susigėsdavo savo beprasmių įtarimų, nes niekas nedrįstų su ja taip elgtis. Tačiau čia pat šaudavo ir žudanti mintis, kad miestą jau aplėkė žinia, ir jis nedrįsta akių į jį rodyti, bijo pranešti ir tada pranešti, kaip gaudomas vagis, jina dairėsi aplink su tikslu žvilgsnyje ieškodama ironijos, jausdavo pasityčiojimą, grubų džiugumą, žodžiuose pagaudama paslėptą prasmę, ir tada alpo šlančiame virpesy, kovodama su raudonu-

mais veide.

Pagaliau vieną vakarą, besišvaistydama mieste, Papartienė pastebėjo Morkūną, išeinantį iš Valgio užkandinės. Beja, jina ne viena ėjo, tačiau žūt būt turėjo pasinaudoti šia proga, nes pasibaigė jėgos, nervai įsitempė iki kraštutinumo, rodėsi, plis isterika, tad, ant greitųjų sumezgusi atsiprašymą, paliko draugę ir kurį laiką ėjo paskui Morkūną. Tam pasukus į kiek tamsesnę Miškų gatvę, atsidūrė greta, tiesiai kibdama prie reikalo.

— Kaip, ar jau atgavot?

Morkūnas stabtelėjo, nukėlė skrybėlę, ištiesdamas ranką, bet Papartienė nekantriai papurtė galvą skubindama.

— Susimildamas, kaip yra?

— Deja, man labai nemalonu...

— Vis tų 800 trūksta?

— Deja.

— Aš turiu juos. Nešioju jau trečią dieną. Paėjęm kiek toliau.

Morkūnas, greta eidamas, murmėjo pasiaiškinimus, bet tie skambėjo nevykusiai, kiek įžūliai, tad ir jis nutilo. Jų kaukšintieji žingsniai skambėjo taip svetimai, taip priešiška, kad su palengvėjimu abu sustojo nušalioje vietoje.

— Jei įteiksiu tuos pingius, ar aš galiu būti tikra, kad atgausiu tą jūsų plakatą?

— Ponia, negi!

— Galiu tikėtis šį vakarą atgausianti?

— Jei rytoj užeisit...

— Aš niekur negaliu užėiti. Aš turiu. Šį

vakarą atgauti tą plakatą. Jūs turit tuojau vykti pas tą nieką vertelgą. Aš čia lauksiu nors ir visą naktį.

— Bet, ponai, jums nėra reikalo rūpintis, aš pats sunaikinsiu, sudeginsiu.

— Jūsų darbas man toks brangus pasidarė, kad savo rankose noriu turėti jį. Kas jus žino, gal jūs ir kitam niekui skolingas.

— Nesistebiu jūsų nuotaka, bet nėra reikalo čia šalti. Eikit, kur šiličiau. Jei jūs taip užsispyrusi, skubu čia pat pas tą vertelgą ir grįšiu kiek įmanomas anksčiau. Susitarkim po valandos čia susitikti.

Morkūnui nuskubėjus, Papartienė kurį laiką laukė, bet tuoj ir ji pajudėjo, iš tolo sekdamą einantį. Po penkiolikos minučių dingo visos abejonės. Skulptorius suko į savo namus.

— Niekšas, — sušnabždėjo Papartienė, gnauždama rankas.

Kai sutartą valandą Papartienė atgavo nelemtąjį piešinį, nugara pasisuko į Morkūną ir nelinktelėjusi dinga už kampo.

Valstybės teatre pertraukos metu Papartienės žvilgsnis, netikėtai kritęs ant Morkūno, sužibavo tokia neapykanta, kad skulptorius nedrįso net nusilenkti, tik, pasislėpęs už kolonos, sekė ją, kai greta pasigirdo rašytojo balsas.

— Į ką tu taip įsimylėjai? Nesigink. Akys tave išdavė. Ten viskas: ir aistra, ir pasiilgimas ir kančia. Kuri taip sužavėjo ta-

ve? — Ir jis greit dirstelėjo Morkūno žiūrėta kryptim, bet šimtai pasipuošusių moterų mirguliuose spalvomis ir nieko pešės, jis pasisuko į skulptorių.

— Jei man kas sakyto, kad tu įsimylėsi — aš netikėčiau.

— Niekus kalbi.

— Ne šiandien esu gimęs, liežuvis tavo gali meluoti, bet netikėtai užklyptos akys ne.

— Tu geriau apie save papasakok, mėgsti šį meną. Kaip su Papartiene?

— Kokie reikalai, ką tu čia? — pasipiktino klausiamasis.

— Prisimeni spaudos balių? Ten, kiek įgėręs, viską papasakojai. Nėra kas slepia. Galiu tave sveikinti?

— E, niekai, — nepatenkintas rašytojas gūžtelėjo pečiais. — Žingsnis pirmyn, du atgal, o dabar ir dešimt žingsniu atgal. Sudainuota jos dainelė. Šimtas žino tas moteris. Blaivus niekad jų nesuprasi. Dabar, kai jina sutinka mane, tartum tas rojus žaltys būčiau. Ji kažkodėl subobėjo, kapituliavo, sutiko dėl vaikų, ir vyras man gyrėsi, kad jau... Sakau, sudainuota jos dainelė, nebeliko vietos romanui, polėkui. Apsikraus vaikais, pridės dar svorį... O tokia moteris buvo! Teisybė, o kas tau šovė į galvą, proto paralyžius? Girdėjau Pieno Lašui krūvą pinigų davei?

— Kvailei gandai. Žiūrėk, užuolaida ky-

la---

Tą patį vakarą, grįžę iš teatro, Paparčiai rengėsi miegamajame, kai žmona, šukuodamasi plaukus, paklausė.

— Tu pažįsti skulptorių Morkūną?

— Kodėl klausi?

— Su juo susidūriau pas Jodelius. Žinai, jis drįso meilintis man. Taip jam atkirtau, kad bijau, jog įsiutęs nesugalvotų kokios paskalos.

— Kas jį dėmesio kreips! Jis gi mergos vaikas.

— Nagi, iš kur žinai?

— Jo tėvas, kad ir paneigė visus ryšius su Morkūno motina, bet širdies kampelyje nerimo dėl sūnelio ir slapta sekė pastarojo žygius. O sūnelis, rodos, šeštoje ar septintoje klasėje atsidūrė be cento ir jau rengėsi eiti šunims šeko pauti. Gerbiama tėveliui buvo nepatogu tiesiai padėti, tuojau garsas nuskambėjo, primintų praeitį. Taigi kaip tik aš, studentas, pasisukau — svetimas žmogus — patogus. Tėvelis slapta labdarį nutarė suvaldinti. Mano vardu vienam kitam pinigų paikišo, o daugiausia sūneliui skyrė, bet, prisipažįstu, aš tam mažiausiai daviau, nes ir be mano pagalbos jis pradėjo verstis. Nemėgau jo. Toks bauriai atkaklaus būdo. Kiti šelpiami vos rankų nepuldavo bučiuoti, o jis vos šaltą dėkui išspausdavo ir tai su tokia veido išraiška, tartum jis man malonę daro priimdamas, o ne aš duodamas.

Sakėsi atlyginsias — atlygino niekšas... Labanakt, mano širdie.

STASYS SANTVARAS KALBA APIE žodžio sakytoją A. Gustaitį

Žmogus, pareigonis, rašytojas

Laikas bėga ir tam, kuris per gyvenimą eina juokdamasis, ir tam, kuris džiaugsmo ir laimės savo dienose nepajėgia atrasti. Optimistas džiaugiasi ir išdai-gauja, pesimistas liūdi ir ver-kia.

Penkiasdešimt — daugumai yra pasiekiamas ir neabejotinas skaičius. Po penkiasdešimties — skaitmuo nežinomas. Gal todėl ir besijuokiantis ir liūdintysis ne-mėgsta skaičiuoti savo metų. Ne tik moterys, bet ir vyrai. Atseit, gyvenimo trauka vienodai yra galinga ir tokio ir kitokio būdo žmogui.

Visa optimistiška dvasia pur-tėsi ir Antanas Gustaitis, kad kažkas panašio jo amžiaus metus suskaičiuoti ir viešai tą suakty-ti atžymėti. Tačiau mes nekalti, kad 1957 m. vasario 12 d. su-kako lygiai 50 metų, kai Anta-nas Gustaitis gyvena mūsų tar-pe, kai visa eilė metų rašo ir sa-ko lietuvišką dailųjį žodį. Tikrai nusidėmė, jeigu tokia proga poeto neprisimintumėm ir jo gy-venime bei darbuose nepasidai-rytumėm. Ypačiai todėl, kad jis yra turtingos dvasios, kaip reta mielo būdo ir ne kasdien pasitai-kančio talento vyras.

Antanas Gustaitis yra parei-gos žmogus. Neperdedu, mažai man teko sutikti žmonių, kurie pareigai taip būtų atsidėję, kaip Antanas Gustaitis. Pradžioj jis darbą tiksliai suplanuoja, po to pradeda jį vykdyti, nei vienos smulkmenos neaplenkdamas ir nepamiršdamas.

Laikas, energija, auka — jam ne pinigai. Svarbu, kad tik pla-nas nesugriūtų ir kad darbo re-zultatai atitiktų jo užsimojimą. Visi žinom, to jis ir šioj šaly pa-siekia. Gi jo apyskaitom galėtų pavydėti geras buhalteris. Balan-sai išvedami pusės cento tikslu-mu. Tas rodo, kokia jautri ir gryna yra Antano Gustaitio są-žinė. Pažįsta jis žmones ir moka su jais neįtemptus santykius pa-laikyti. Iš tikro, jis turi regimą talentą organizuoti, administruo-ti, vadovauti. Pareigonis jis yra geriausia to žodžio prasme.

Pareigas atlikti Antanas Gus-taitis pradėjo mokykloj. Kurį lai-ką jis mokytojų pradžios mo-kykloj, o bebaigdamas Vytauto Didžiojo Universitetą, buvo mo-kytojas Augštvadario vidurinėj mokykloj. Nebuvau jo mokiny-s, tad negaliu jo kaip mokytojo ap-tarti. Tik neblogoj jį pažindamas galiu spėti, kad mokė jis gerai ir buvo mokinių mylimas. Apie Augštvadary težinau tiek, kad ten Antanas Gustaitis gyveno su tokiu šauhiu girininku, kurį vie-na mūsų rašytoja ir nūdien dai-liai prisimena savo raštuose.

Atsakingesnę pareigom Ant. Gustaitis buvo pasiūstas į Klai-pėdą. Ten buvo pastatyta nauja radijo stotis ir jis 1936 m. buvo paskirtas Klaipėdos radiofono vedėju. Gerai mokėdamas abi au-tonominės srities kalbas — lie-tuvių ir vokiečių — jis tom pa-reigom tiko, nors, jo žodžiais ta-riant, tebuvo tik "kairysis tauti-ninkas".

Klaipėdos radiofono programą jis taip sumaniai ir vykusiai pa-ruošdavo, kad ji mielai buvo

klausoma visoj Lietuvoj ir net pačiame Kaune, kuris juk turė-jo daug galingesnę radijo stotį, ir gal pusę paros dirbantį radio-foną. Deja, Hitleris Klaipėdą pri-jungė prie vokiečių Reicho su vi-sa Ant. Gustaitio gerai suorga-nizuota radijo tarnyba.

1939 m. rudenį Ant. Gustaitis paskiriamas Vilniaus radiofono direktorium. Šį darbą jam teko perimti iš dviejų ponų rankų — bolševikų ir lenkų. Galima ne-sunkiai įsivaizduoti, kiek ten Gustaitiui reikėjo turėti apdai-rumo, takto ir išminties. Netru-kus jis tas nelengvas pareigas įveikė, ir Vilnius prabilo tokio-mis transliacijomis, kokios pritiko šostapilei.

1940 m. rusai į Vlinių grįžo, kaip okupantai. "Kairysis tauti-ninkas" Gustaitis nebuvo jiems pakankamai patikimas, tad iš Vilniaus radiofono jį tuojau at-leido. Bet, gal šiek tiek senų draugų remiamas, jis buvo pas-kirtas Vilniaus Dramos Teatro direktorium.

Nelengvos ten buvo jo dienos. Teatrą teko beveik iš naujo or-ganizuoti, su dideliu apdairumu teko ir naujos valdžios patvar-kymų paisyti. Bet Ant. Gustai-tis, žinoma, rizikuodamas galva, sugebėjo į teatrą priimti tokius lietuvius, kurie niekur nebegalė-jo darbo gauti. Jo sekretorius buvo kunigas, vienas aktorius — buvęs policijos vadas, keli see-nos darbininkai — jau tada po-grindžio veikėjai.

Žinoma, kai artinosi antrasis rusų antplūdis — toks "nusi-dė-jėlis" savo gimtam krašte nebe-galėjo pasilikti. Jis pasirinko laisvę ir šiandien reiškiasi Ame-rikos lietuvių tarpe.

Bostono lietuviai ypač gerai pažįsta Antaną Gustaitį, kaip pa-reigos žmogų. Žinoma, jis nega-li savęs sukapti ir visur aptek-ti. Bet ką jis dirba — dirba visa širdimi. Štai, jo vadovaujamas Dramos Sambūris šiemet jau at-šventė penkerių metų sukaktį. Gal kai kam atrodo, jog tai yra lengvas ir nereikšmingas darbas, tik laisvalaikio smagus pratrepsenimas. Atleiskit, aš tie-sus būsiu: lietuvišką spektaklį surengti, kad ir Bostone, toli gra-žu nėra tas pats, kas to paties vaidinimo žiūrėjimas iš pirmų ar galinių salės krėslų. Juk čia mes nie nieko neturim, ko teat-rui reikia. Labai dažnai Antanas Gustaitis, nemigęs ir nevalgęs, per visą dieną bėgioja po miestą, kol suranda reikalingus žmones ar daiktus.

Jei Dramos Sambūris tiek lai-ko ištverė — nuopelnai priklauso Antanui Gustaitiui ir jo žmonai. Manau, kad Bostone teatro di-rektoriaus pareigas jis eina dar sąžiningiau, negu jas ėjo Vil-niaus Dramos Teatre.

Antanas Gustaitis, kurį laiką dirbęs Klaipėdoj, iš to krašto pa-sisavino ir kai kuriuos terminus. Pvz., jis save vadina ž o d ž i o s a k y t o j u. Tiesa, tais dviem žodžiais mėgdavo save aptarti ir velionis Kazys Binkis, taip pat žmogus ne be laikus humoro. Betgi, tai yra Maž. Lietuvos baž-nytininko aptarimas.

Didžlietuvių kalbon išvertus, tai būtų pamokslininkas, gal tik-sliau — Dievo žodžio skelbėjas.

Teisybė, ir Antanas Gustaitis sako žodį. Sako jį sodriai, išrai-kingai, talentingai iškeldamas tariamų minčių bei vaizdų subti-lumus. Tuo atžvilgiu jis yra ge-ras charakterinis aktorius, jau pačiu pasirodymu sukeldamas scenoj nuotaiką ir spinduliuoda-mas tik jo vieno teturima vidine ugnim. Tačiau Antano Gustaitio sakomi žodžiai visų pirma turi būti išnešioti ir pagimdyti, ki-taip sakant — sukurti, parašyti. Tai rašytojo kūrybinis darbas. Tegu atleids man Antanas, to-kių žmones, kurie rašo ir ku-ria, gal tiksliai, o gal ir netiks-liai, lietuviai vadina ne žodžio

sakytajais, bet rašytajais.

Kaip ir daugumas rašto žmo-nių, Antanas Gustaitis pradžioj rašė rimtas ir liūdnas eiles. Pluoštą jų atspausdino periodi-koj, bet atskiron knygon nesu-rinko ir neišleido. Rankraščius išbarstė gyvenimo pakėlėse, tad nieko dabar iš tų savo kūrinių nebeturį ir net jų neatsimena.

Kaip humoro rašytojas, jis sa-ve atrado 1930 m. Marijampolėj, kur kadaise mokėsi ir pirmąsias meilės kančias to miesto bulvie-nojuose išgyveno. Suvalkiečio re-daktoriaus paragintas, parašė pirmąjį savo humoristinį eilė-raštį Pulką ir, slapyvardžiu pa-sirašęs, jį atspausdino. Eilėraš-tis buvo tuo būdingas, kad apdai-nuojamų veikėjų pavardės buvo tikros. Pavardžių savininkai — Marijampolės rėdai.

Suvalkiečio redaktorius už tą pokštą nusirito nuo klubo laiptų, bet autorias neišdavė. Tai, štai, ir turim vaizdą, kaip Antanas Gustaitis pradėjo būti tas, kuo jis dabar yra, kuo jis bus ilgus metus lietuvių literatūroj.

Antanas Gustaitis dar tuo yra charakteringas, kad jis daug ra-šė, gerų dalykų parašė, bet nie-ko nespausdino. Dėl to kartais man atrodo, kad jis nėra tikras sūduvietis, bet kada nors į Su-valkijos girias atbėgęs žemaitis. Tokis santūrumas ir kuklumas nėra būdingas suvalkiečio bū-dui. Aplamai to turtingo Lietu-vos krašto žmonės yra veržlūs, nevengia viešumos ir bajoriškos pozos.

Antanas Gustaitis, kaip rašy-tojas, yra jų priešingybė. Taigi, tie jo parašyti ir nespausdinti darbai. Nuoseklumas, berods, yra dorybė, tad aš, nors trum-pai ir paviršium, pabandysiu tuos Gustaitio darbus paminėti ir aptarti.

Antanas Gustaitis yra pradi-ninkas marionėčių teatro Lietu-voj. Jis yra parašęs eiliuotą pen-kių pav. pjesę jaunimui Silves-tras Dūdelė. Veiklas buvo pa-statytas 1933 m. Kaune, Metro-

politain Teatre. Lėles ir dekora-cijas gamino dail. St. Ušinskis, pradžioj režisavo akt. H. Kačins-kas, vėliau J. Laucius. Tai buvo pirmas ir tuo tarpu vienintelis marionėčių teatro bandymas Lie-tuvoj.

Prisimenu, kritika tą Ant. Gustaitio darbą garsiai ir gra-ziai išgyrė. Silvestras Dūdelė ke-liauja per pasaulį, ieškodamas tiesos ir laimės. Kelionėje jis su-tinka visokių gyvulėlių. Iš tikro tie gyvulėliai, tai įvairių luomų ir būdų žmonės, jų simboliai. Tik darydamas kitiems gerą, Dūdelė suranda tiesą ir laimę. Veikalas buvo parodytas visuose dides-niuose Lietuvos miestuose ir miesteliuose, visur turėjo pelyn-to pasisekimo.

Bet Ant. Gustaitis tos pjesės rankraščio neturi — paliko jį Lietuvoj. Jeigu veiklas išliks, tai gal tik archyve kurio nors aktoriaus, vaidinusio vieną ar ki-tą Silvestro Dūdelės vaidmenį.

1935-1936 m. Antanas Gustai-tis sukūrė penkių veiksmų kome-diją Slogučiai. Klaipėdos Valst. Dramos Teatre ji buvo statyta 1937 m. Režisavo ir statė rež. R. Juknevičius, muzikos foną su-kūrė komp. J. Kačinskas. Slogu-čiai yra atspausdinti 1943 m. Varpų almanache. Be galo nuo-stabu, tą Almanachą Ant. Gus-taitis atsivežė į Ameriką. Tikė-kime, jis pasistengs jo nepraras-ti.

Žinoma, Slogučių veikėjai ir turinys yra komedinio pobūdžio. Miesto burmistras Fabijonas Gervė atleidsia iš tarnybos se-kretorių Pupkų, katrą slapta my-li burmistro žmona. Betgi sekre-torius ne dėl tos meilės atleistas. O dėlto, kad jau per daug žino apie savo viršininko abejotinos vertės darbus.

Atleistas Pupkus, talkina-mas burmistrienės, pasiryžta burmistrą sukompromituoti ir nuverst. Burmistro Gervės žmo-na, meilės svaigulio apsėsta, ti-kisi būti laiminga su Pupkum, betgi tas, jos, nemylį ir ja nau-

dojasi, kaip priemone priešui su-naikinti.

Veikalo pabaigoj vargšei bur-mistrienei su valizėlėm tenka grįžti pas jau nuverstą ir su-niekinatą vyrą. Matom, Slogučiai yra miesčioniško gyvenimo sa-tyra, savaimingai supinta, dra-maturginio požiūriu stipri ir efektinga.

Komedijos veikėjai (jų yra 25) — biurokratai, jų žmonos, mylimos ir žmonės, kurie su biu-rokratais visur ir visada turi susidurti. Veikalo idėja — pa-rodyti žmogaus silpnumus, kai jis kiek iškopia į viršų. Paties Gustaitio žodžiais tariant, pa-rodyti sudrįskusį frako pamušalą. Žinoma, kad yra tokių karjeros mėgėjų, kurie veržiasi į aukš-tesnę gerovę, nesivarždami priemonėmis ir net nevengdami nusikaltimų.

Tikrovė gi yra liūdna — besi-veržiantysis tai aukštesnei vie-tai neturi nei reikalingų gabu-mų, nei tinkamo pasiruošimo. Vadinasi, sprendžiamos proble-mos požiūriu Ant. Gustaitio Slogu-čiai yra amžina dramaturgi-sko tema, visuotinio pobūdžio komedija, ne vien tik lietuviško gyvenimo iškarpą. Ji plaka žmo-gaus ydą, pasitaikantią visur ten, kur mes gyvenam.

Atrodo, niekas neturėtų pyk-ti, kad rašytojas tokius žmones aptinka ir juos parodo scenoje. Betgi Klaipėdoj Slogučių pasta-tymas sukėlė didelį triukšmą. Kai kurie lietuviškieji biurokra-tai komedijoje atpažino save ir bandė su rež. R. Juknevičium pasielgti taip, kaip burmistras Gervė pasielgė su savo sekreto-riumi Pupkum. Tai nenuostabu, teatro istorija žino, kad tokių nesusipratimų su biurokratais teatrams ir kitur pasitaiko.

Plačiau, nesuinteresuotai vi-suomenei Ant. Gustaitio Slogu-čiai patiko. Jie buvo su pasiseki-mu vaidinami ne tik Klaipėdoj, bet ir kituose Lietuvos miestuo-se. 1956 m. Australijoje, pagal

Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui atstatyti tvarką Egipto ir Izraelio santykiuose, tikrai nepavydėtina padėtis. Kad ir labai stengiantis vieną pusę vis liks nepatenkinta.

Pulgio Andriušio paliūdiimą, Slogučius sėkmingai pastatė rež. J. Gučius.

(B. d.)

HARTFORD NAUJĄ RADIOJĄ PROGRAMĄ PRADEJANT

Keletas Hartfordo lietuvių nu-tarė ištirti visas galimybes, lie-tuvių radijo valandėlei Hartfor-de steigti. Ir štai šių metų, kovo mėn. 31 d., valandėlė jau prade-dama.

Naujoji programa — tik lietu-vių kalba. Laikas — laikinai pu-sę valandos. Vėliau visa valanda. Bus girdima daug plačiau, nei Conn. valstybės ribos.

Iš iniciatorių žinoma, kad pro-gramos turinys bus taikomas lie-tuviui, įsijaučiant į jo dvasinę buitį, bet nesivaikant pigių įstai-gų.

Kiekvieną sekmadienį, 12 — 12:30 val. Stotis WPOP, Hart-ford, 1410 kil. Visais reikalais kol kas kreiptis: Vladas Plečkai-tis, 439 Stanley St., New Britain, Conn. Tel. BALDWIN 5-0994.

Iniciatoriai

NUOMONĖS

KODĖL TIK VIENAS SU TITULU?

Anądien skaitau ALT paskelb-tą atsišaukimą "I lietuvių visuo-menę". Jame pakartotinai prašo aukų. Ir po tuo prašymu — atsi-šaukimu yra padėti keturi pa-rašai: L. Šimutis, A. Oliš, Dr. P. Grigaitis, M. Vaidyla.

Man kilo klausimas, kodėl tik P. Grigaitis tuo "Dr." titulu pa-sipuošęs. Berods ir daugiau iš Tarybos narių galėtų vienokį ar kitokį titulą prisidėti. Bet, ma-tyt, P. Grigaitis tarp lygiųjų yra kiek lygesnis ir todėl iš kitų stengiasi išsiskirti.

O gal čia yra kokia kita pa-slaptis. Būsiu labai dėkingas, jei tą paslaptį ir pats P. Grigaitis man paaiškins.

St. Ašoklis, Chicago

KOMUNISTINĖS VILNIES AŠAROS

Kada kongresinis komitetas pakratė Laisvės redaktorių, Vil-nis liejo tokias ašaras:

"Verta pažymėti, kad ir ligo-tiems neduoda ramybės. Trys iš šaukiamų lietuvių yra nesveiki žmonės. Andriulis neseniai išėjo iš ligoninės ir yra daktaro prie-žiūroje. Kiti du taip jau nesvei-ki."

O prieš tai ir dabar tie Laisvės ligotieji redaktoriai kolioja JAV ir garbina Maskvą.

NAUJAS JAV LB CENTRO VALDYBOS ADRESAS

JAV Lietuvių Bendruomenės apygardų, apylinkių ir kitų pa-dalinių valdyboms ir atskiriems suinteresuotiems asmenims pra-nešama, kad nuo kovo 24 dienos pasikeitė JAV Liet. Bendruome-nės Centro Valdybos pirmininko adresas. Dabar reikia rašyti: St. Barzdukas, 1209 Melbourne Rd., Cleveland 12, Ohio.

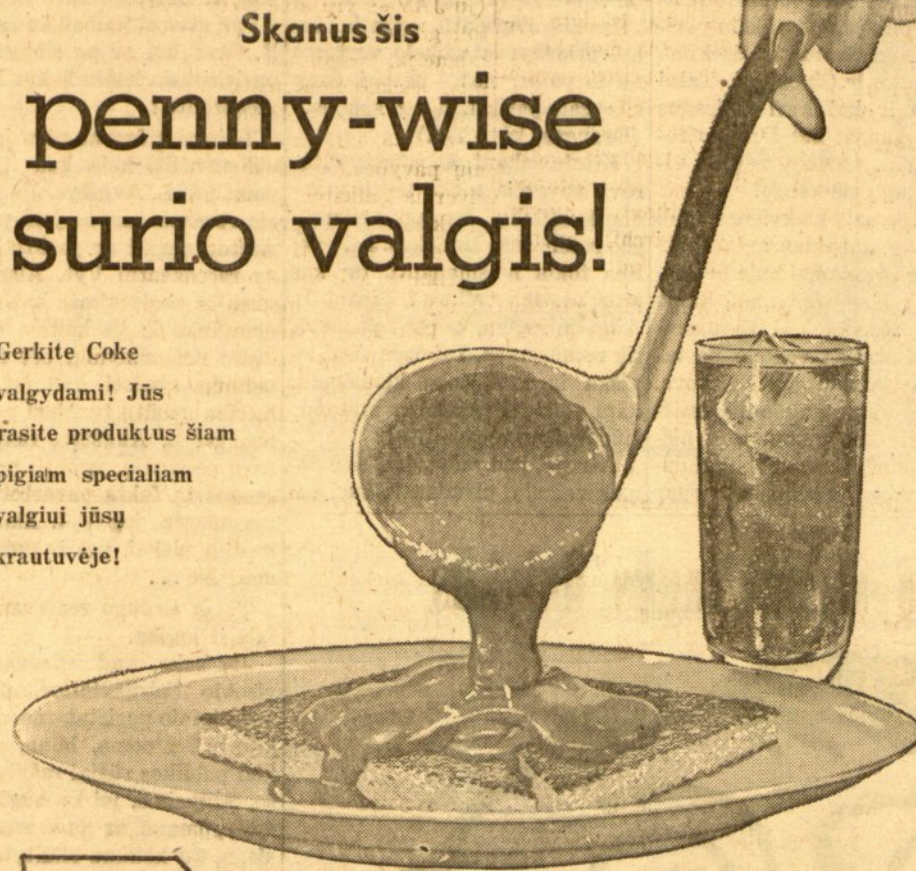
Patar! kaimynui

prenumeruoti

D I R V A !

Skanus šis penny-wise surio valgis!

Gerkite Coke valgydami! Jūs rasite produktus šiam pigiam specialiam valgiui jūsų kraituvėje!

AMERICAN RAREBIT — Čia yra skanus mišinys pamidorų ir sūrio... puiku su šaltu Coke. Tikrai pašildykite dežutę pamidorų sriubos, įmaišykite vieną puoduką sūrio, 1 šaukštuką svogūnų ir 1/4 šaukstu-ko Worcesterširo soso. Maišykite kol ištirps ir tuoj naudokite.

Souffles, omeletai, sumuštiniai... bet koks maistas padarytas su sūriu ir padarytas dėl Coke! Šviesus, šviesus skonis, ekstra gerumas Coca-Cola tikrai pagerina tuos be mėsos valgius... reguliario dydžio Coke turi mažiau kalorijų, negu pusė grapefruit.

Parnešk namo Coke!

"Coke" is a registered trade-mark. Copyright 1957 The Coca-Cola Company.

Bottled under authority of The Coca-Cola Company by

REGULAR

KING

THE CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING COMPANY

PATI PATIKIMIAUSIA FIRMA PERSIUSTI SIUNTINIUS Į SSSR, LIETUVĄ, LATVIJĄ, ESTIJĄ ir kitus kraštus vis dar laikoma PARCELS TO RUSSIA. INC. BROOKLYN, N. Y.

Ši firma įgaliota Intourist Maskvoje, čia vietoje rinkti muitus už siunčiamus daiktus į SSSR.

Kadangi visos agentūros uždarė, patobulinimui patarnavimo ir pa-skubimui siuntinių pristatymo į SSSR, kartu klientų patogumui, jau iki šiol PARCELS TO RUSSIA, INC.

atidarė skyrius:
11601 Jos. Campau Ave., Detroit 12, Mich., Tel. Townsend 8-0298
651 Albany Ave., Hartford, Conn. CHapel 7-5164
121 So. Vermont St., Los Angeles, Calif., Tel. DUnkirk 5-6550
78 Second Ave., New York City, N. Y., Tel. ORchard 4-1540.

Galima beveik viskas siųsti — nauji ir dėvėti rūbai, maisto produktai, o taip pat visokiausi vaistai, Streptomycin, Penicilin, Rimofon ir kiti. Vaistai siunčiami oro paštu gavėjui pristatomi per 7-10 dienų.

NAUJIENA, dabar galima siųsti "ANTI-POLIO SERUM"

Taip pat siunčiamos rašomos mašinėlės įvairiais alfabetais, akordijonai, siuvamos mašinos.

Pristatymas garantuotas ir gaunate gavėjo parašą.

Naujas adresas:

PARCELS TO RUSSIA, Inc.
1530 Bedford Ave., Brooklyn 16, N. Y.
(Už kampo buvusios vietos). Tel. INversol 7-6468, 7272

Istaiga pirmajame aukšte. Patikrintas laisvas automobilių pasistatymas. Istaiga atidaryta kasdien, įskaitant sekmadienius nuo 9 iki 6 val. ir šeštadien. 9-4 val.

Firmos veikimas pertvarkytas, kiekvienas siuntinys išsiunčiamas neatidėliojant ir paskyrimo vietą pasiekia per 7 savaites, oro pašto siuntiniai per 7-10 dienų.

SENIAU IR DABAR

Florida ir floridiečiai

K. S. KARPIUS

Kur tie atostogautojai?

Trečią kėlionės dieną, turėdami puikų, vasariškai šiltą orą, tarp 80 ir 85 laipsnių, važiuodami jau keliu No. 1, kuris eina iš Kanados, iš Bostono, New Yorko ir kitų Atlanto pakraščio sričių, stebėjomės keistu reiškiniu: nesimatė jokio į Floridą važiuojančio žmogaus. Tuo keliu, kur turi būti daugiausia keleivių, vėlai iki po pietų nepasivijom nė vieno iš kitur į Floridą važiuojančio automobilio. Joks ir mus nepavijo ir nepralenkė. Kelias visai tuščias į abu galus — ir siaurėn ir į pietus.

Tik pačioj Floridoj, artyn didmiesčio Jacksonville, iš kur dar apie 350 mylių į Miami, pradėjo matytis svetimų automobilių. Negalėjo būti, kad niekas jau, ypač iš tų šaltų rytinės Amerikos sričių, į šiltą Floridą nevažiuotų. Gal taip kaip ir mes, kiti važiuotojai vis bando rasti geresnius kelius, nes tas No. 1 senas ir vietomis prastas.

Nakvoti nuvažiuavom jau tolokai Floridoje, pas savo amerikiečius kaimynus iš Clevelando, Eustis miestelyje, Floridos viduržemėje, pusiaukelėje tarp Atlanto ir Meksikos įlankos. Iš čia iki Miami liko apie 300 mylių kelio, bet virš du šimtai tų mylių jau turi pastatytą Floridos Saulėtą Kelią, kaip Ohio, Pensilvanijos ir kiti turnpike vadinami vieškeliai.

Tokiu keliu kitą dieną, vėl turėdami puikų ir šiltą orą, tuoj po pietų pasiekėm Miami. Ten nuvažiavus reikia pirmiausia apsirūpinti vila, ir tą padarėm, susirūsdami sulgę savo kišenias. Jau buvom labai patenkinti visu Floridoje buvimo laiku. Ten patogu, arti Atlanto, geras pliažas, ir aplinkui gyvena pažįstamų.

Nauji keliai

Šį kartą vėl patėmijom Floridą statant naujus kelius. Ir bus didelis palengvinimas visiems, kai už poros metų iš pat Florida's šiaurinio krašto į Miami eis turnpike (autostrada), tęsinys ano galo prie Miami, kuriuo jau turėjom progos važiuoti. Tokius kelius Florida rengia statyti iki Meksikos įlankos. Ir į toliausį šiaurės vakarų kampą, į sostinę Tallahassee. Kai iš čia kelias bus sujungtas su keliu No. 21, einančiu į šiaurę tiesiai į Clevelandą, per kalnynus, per kuriuos taip pat bus nutiestas naujas turnpike kelias, iš Clevelando į Floridą nuvažiuoti užtruks tik dvi dienas. Bet to gal nesulauksim dar per 10 metų.

Floridoje kelius lengva tiesti, sukasant per pelkynus - lygumas pakilimus. Vanduo subėga į kanalus abiem pusėm kelio, ir kelias mažais kaštais užbaigiamas, daug greičiau negu ten, kur reikia per kalnynus tunelius kasti, per slėnius pylimus pilti ir tiltus statyti.

Kodėl Florida ir kitos valstybės pakeliui į Floridą turi daug geresnius kelius, negu Ohio? Ten automobiliams gasolinas apdėtas daug didesniais mokesčiais, mokama po 33 iki 35 centų galionui. Ir tais pinigais stato gerus kelius. Ohio ir dar keletoje valstybių gasolinas pigiausias.

Mūsų viloje buvo apsisitojęs kitatautis biznierių iš Scranton, Pa. Žinant daug apie tą lietuvių koloniją, paklausiau, ar jis pažįsta ten lietuvius. Taip, pažįsta daug lietuvių. Ten veik visi policininkai lietuviai — pasakė jis.

Tamošaičiai gyvuoja gerai

Sekančią dieną nuvykom ap-lankyti Tamošaičius. Radom juos sveikus. Daktaras šlubuoja taip, kaip seniau Clevelande gyvendamas, bet linksmas ir energingas. Jie savo naują, puikų namą Hy-biscus saloje, dieną prieš mūsų

atvykimą buvo pardavę. Ir su geru pelnu — pasigyrė daktaras. Bet ten pat, kelintas nuo jų buvo dar tuščias sklypas, kurį buvo anksčiau nupirkę. Ir pradėjo statyti kitą namą, dar moderni-kesnį, nors gal ne tokį didelį. Daktaras turi užsiėmimo trusda-mas apie naujo namo statybą, su-sirūpinęs, kad būtų pabaigtas kol pasibaigs terminas parduotame name gyventi...

Jų sūnus, Vytukas, smarkiai auga, prisimena savo pažįstamus Clevelande. Ponia Tamošaitienė ir jos motina p. Andrijauskienė taip pat laikosi tvirtai. Jau pamiršusios ano meto nelaimę va-žiuojant į Floridą.

Jų vyriausia duktė Dr. Aldona Lyons, su savo vyrų karininku dar tebegyvena Japonijoje. Grįš šį rudenį. Duktė Rūta, slaugė, grįžus iš Europos, laikinai apsi-gyveno su tėvais. Ten ligininėje buvo gavus tarnybą. Tačiau ne-ilgai Miami gyveno: susitarus su kita savo drauge, mėgstancia ke-liauti, gavusios tarnybą valdiš-koje ligininėje Hawaii salose, Pacifike, 2,400 mylių į vakarus nuo San Francisco, ten iškeliavo. Iš Hawaii jau ne taip toli — tik apie 3,900 mylių (arčiau negu iš Miami į Hawaii) į Japoniją — ir kas tikrintų, kad Rūta nenu-vyks ir ten, aplankyti savo sese-rį ir švogery ir pažinti tą pasau-liu dalį. Hawaii salos priklauso Amerikai.

Dr. Tamošaitis labai gailėjos savo ilgamečio draugo Dr. Kaz-lausko, kuris staiga mirė sausio mėnesį. Jiedu per virš 20 metų turėjo savo kabinetus greta, 6902 Superior Ave. Ir gražiai sugyve-no.

Pradėjom lankyti savo kitus senus draugus ir pažįstamus: Želvius, Verbelus, Vitkus, Ba-barskus, Mudrauskienę ir susiti-kom su clevelandiečiais Zdaniais, kurie taip pat galvoje Floridoje apsigyventi.

Kaip Floridoje, ir pačiame Miami mieste, yra puikių progų įsikurti perkant puikius namus nebrangia kaina, parodė Babars-kų pavyzdys. Jiedu pirkę puikų namą visai mažai gyventų, iš ki-tų lietuvių, kuriems nepatiko Florida ar negalėjo apsiprastį, persiskyrę su savaisiais šiaurėje. Namas naujoje miesto dalyje, kur statoma kiti geresnės rūšies namai šiaurinėje miesto dalyje. (B. d.)

Kaip galvojat apie jų ATEINANTĮ mokslą?

College mokslas jūsų vaikams kainuos daug pinigų. Jums reikės pinigų — tik-riausiai daug — kada sūnus įsirašys į pirmą college semestrą. (Šiandien jūs galite skaičiuoti apie \$2000 per metus daugumoj mokyklų!)

Dabar yra pats laikas pradėti pla-nuoti šiam svarbiam žygiui jūsų šeimos ateityje.

Nėra tikresnio būdo turėti pinigų, ka-da jums reikės, kaip taupant kiekvieną dieną Society — kur sutaupos yra ga-rantuotos Society's 107 metų saugumo rekorde, kur sutaupos visada gavo re-

guliaris procentus. Atidarykite mokslo taupymo sąskaitą kiekvienam vaikui da-bar.

Leiskit mums padėti jums taupyti. Jei jūs turite biudžeto neaiškumus, padarykite susitarimą su mūsų Home Budget Con-sultant... telefonas TOWER 1-4000.

SOCIETY FOR SAVINGS
IN THE CITY OF CLEVELAND

MEMBER FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

Žiūrovas prašo balso

Mintys apie Draugo recenzentus

Šio mėnesio pradžioje, Detroi-to Dramos Mėgėjų Sambūris, va-dovaujamas Z. Arlauskaitės-Mik-sienės, gastroliavo Chicagoje su nauju Vyt. Alanto veikalų "Šia-pus Uždangos". Šio veikalo prem-jera Detroite praėjo dideliu pasi-sekimu. Nemažesnio pasisekimo jis susilaukė ir Chicagoje. Tatai atžymėjo ir kai kuri Chicago's lietuvių spauda, bet Draugo re-cenzentas L. Augštys reiškia vi-sai priešingą nuomonę.

Ak, žinoma, kiekvienas gali turėti savo nuomonę apie spektaklį kaip ir aplamai apie bet ko-kį viešą reikalą, bet man, kaip žiūrovui, atrodo, kad recenzi-tas, vertindamas veikalo pasta-tymą, neturėtų užgauti žiūrovo. Amerikoninis meninio pasireiš-kimo vertinimo mastas yra aiš-kus ir negincytinas; publikai da-lykas patiko, vadinasi, viskas

tvarkoje. Amerikoninis kritikas nedrįsta pasakyti, kad publika nieko neišmananti, kaip tai daro L. Augštys, kalbėdamas apie Vyt. Alanto komediją. Jis pareiškia: "Ne vieno teigimas, kad vei-kalas žiūrovui patiko, yra jau la-bai primityvus veikalo vertumo nustatymas, nes žiūrovui daug kas gali patikti, daug kas ne." (Draugas, kovo 7 d.).

Kitaip sakant, L. Augštys žiū-rovą paverčia nieko neišmanan-čiu kvailiuku, kuriam reikalin-gas recenzento žindukas. Jei publi-ka tokia neišmananti, tai kas tada vertina veikalą? Einant L. Augščio logika, tai gali padaryti tik recenzentas. Tai tada visai lo-giška ir kyla toks klausimas: kam veikalai rašomi ir statomi: žiūrovui ar recenzentui?

Atrodo, kad rašytojas, rašyda-mas veikalą, pirmiausia turi tu-

rėti galvoje ne žiūrovą, bet re-cenzentą. Bet kas tada būtų, jei veikalas publikai nepatiks, o re-cenzentui patiks? O pagaliau ar visi kritikai taip galvoja, kaip Draugo recenzentas?

Sakysime, Dirvoje rašytojas B. Gražulis apie Vyt. Alanto ko-mediją ir jos pastatymą atsilie-pė teigiamai, o tuo tarpu L. Augštys Drauge ją iškoneveiks. Kuriuo rašytoju turi pasekliau-ti: ar atvirai kalbančiu rašytoju B. Gražuliui, ar po slapyvardžiu pasislėpusiu kažin kokių Draugo recenzentu?

Laimei, žiūrovas nėra jau toks neišmanėlis, kaip kad ji bandė vaizduoti L. Augštys. Jis neklausia recenzentus, ar jam per vai-dinimą verti ar juoktis. Drau-go recenzentui Vyt. Alanto ko-medijos pasisekimas kažin kodėl nepatinka ir jis kaltina žiūrovą nieko neišmanymu, bet ne kiek netenka abejoti, kad jei ta ko-medija nebūtų turėjusi pasiseki-mo, tai L. Augštys, rašydamas savo recenziją, nebūtų praleidęs progos tą faktą pavartoti kaipo argumentą, jog Vyt. Alanto ko-medija niekai, nes ir publikai ji nepatiko...

Tokia Draugo recenzento mo-ralė ir logika.

Jis sako, kad žiūrovas būna visokio "išsilavinimo, politinio ar religinio nusistatymo arba net kilmės". Žinoma, būna, bet ko-kiai publikos rūšiai rašytojas ra-šo. Sakysime, jei L. Augštys ra-šytų romaną, ar jis iš angsto ap-sispręstų kokią skaitytojų jis ji rašys: krikščioniams demokra-tams, socialistams, profesoriams ar davatklėms?

Argi išmintingajam Draugo recenzentui dar reikia aiškinti, kad literatūros dalykas rašomas aplamai skaitytoju. Į teatrą ateina visokių pažiūrų, visokio am-žiaus ir visokių profesijų žmo-nių. Šalia profesorius sėdi dar-bininkas, šalia tikinčiojo sėdi be-dievis. Meno veikalaš tam ir ra-šomas, kad visi žiūrovai susi-jungtų vienam išgyvenime. Be abejo, tas išgyvenimas nebus vie-nodas, bet vis dėlto bus išgyve-nimas.

L. Augštys matyt yra gero skonio mėgėjas. Jo žodžiais: "silpno veikalo pastatymas yra bet kokio žiūrovo skonio gadini-mas." Čia vėl akmuo paleistas į žiūrovo darželį. L. Augštys tebe-galvoja senomis kategorijomis. Lietuvis žiūrovas nebėra pirmojo skyrus mokinyš, besisėmias išminties iš mokytojo-recenzento

Clevelande
ir APYLINKĖSE

A. A. ANTANINA
VIRBICKIENE

Mirtis nusinėšė dar vieną iš Clevelando žymiausių ankstyvos lietuvių kolonijos pionierių — Antaniną Virbickienę, Onos Karpienės motiną, kuri prie dukters

lūpų. Aš, kaip žiūrovas, mėgs-tu vaikščioti į teatrą, bet aš ne-reikalauju, kad autorius ar re-cenzentas mano mokytų "gero skonio" ir aplamai "auklėtų". Aš einu į teatrą, ne kaip į mokyklą, bet kaip į rekreacijos įstaigą. Teatre aš noriu nors porai va-landų užmiršti kieta, nuobodžią ir niūrią kasdienybę tikrovę ir pagyventi scenos teikiama men-o išmone. Ir be reikalo L. Augštys tebesiplėšo reikalaudamas iš ra-šytojų bei režisierių būti žiūrovo auklėtojais.

Baigdamas noriu pareikšti Draugo recenzentui užuojautą. Per dretioitėčių gastroles Chica-goje jam nepatiko Vyt. Alanto komedija, nepatiko pastatymas ir publika, pagaliau nepatiko ir Stasio Pilkos pasirodymas sce-noje. Jė nuotaika, kaip jis pats prisipažįsta, buvusi liūdna. Nu-o-taiškai patalsyti mes patariame jam nueiti į pobūvį, kur kitas Draugo artimas bendradarbis Dr. Aleliūnas deklamuoja savo nepaprastai augšto skonio ir ak-tualius eilėraščius arba pasiskai-tyti pašauktojo Aloyzo raštus, kur visi veikėjai kalba be galo išmintingai, gero skonio stiliumi. Gal jis nesupras apie ką jis svačioja, bet tikrai pajus, kad jo estetinis skonis kyla kaip ant mielių...

Rašydamas šias pastabas aš vis galvoju apie savo kaimyną Juodką, gyvenusį Salako apylin-kėje. Jis turėjo didelį aviną var-du Baronas. Avinas buvo praš-matnas, bet ir nelabai sugyvena-mo būdo. Jis ir kaimynių puody-nes savo dideliais ragais nuo-tvoros numaišydavo ir vienam kitam vaikpalaikiui pakinklius pačiupinėdavo, o vištom, žąsim neduodavo ramybės... Piemenys per vestuves Baronui ir šamar-lako įpildavo pražiodę nasrus. Avinas raukydavosi, bet perdaug nesičiaudydavo. Bet vis dėlto kai-mynams gerokai jis įkyrėjo. Jie susitarę aviną pačiupo ir numo-vė jam kailį. Mėsos negražino, bet kailį pasvėrė Juodkai ant tvoros.

Baroneli, Baroneli — iškošė pro ūsus Juodka, žiūrėdamas į avino liekanas, — būtum dar gy-venęs, jei ne tavo tie piktieji ra-geliai...

V. Tumas

ir žento išgyveno pastarus 13 metų, būdama jau menkos svei-katos.

Jos vyras, Antanas Virbickas, mirė birželio mėn., 1944 metais. Jiedu buvo vedę Anglijoje, 1899 m., kur prieš pabaigą pereito šimtmečio buvo emigravę, ir ten susipažino. 1902 metais atvyko į Clevelandą, atsiveždami pirmu-ninį savo sūnų, Joną (jis mirė lapkr. 28, 1953).

Sunkaus darbo darbininkas, trejetą metų dirbęs kitiems, An-tanas pradėjo tartis su savo žmo-na įsitaisyti kokį biznėlį, ir pra-dėjo anų laikų alinę, kurią atsi-darė netoli senos Šv. Jurgio baž-nyčios, prie E. 21 gatvės ir Ore-gon (dabar Rockwell Ave.), arti St. Clair Ave.

Neilgai vertėsi tuo bizniu, pa-keitė į maisto produktų parduo-tuvę. Gavę daugiau patyrimo, pagaliau ėmėsi duonos kepimo biznio — lietuviškos duonos, ko taip lietuviai norėdavo. Nuo 1911 metų, iki 1921 metų, Virbicko Bakery buvo tarp didžiausių Cle-velando lietuvių kolonijos biznių, St. Clair Ave. ir E. 24-tos gat-vės rajone, kur tais laikais buvo lietuviai tirštai apsigyvenę.

Velionė Antanina buvo vyriaus-ias to didelio biznio ramstis ir vedėja. Keletas lietuvių turėjo pas juos darbus. Tada buvo jaut-rūs lietuviams laikai ir Virbickai gausiai rėmė lietuvių fondus, dirbančius Lietuvos Mėsavinimo darbą.

Clevelande jiems gimė dukte-rys Ona, Pranė ir sūnus Anta-nas. Pranė mirė birželio mėn., 1943 metais. Be dukters Onos ir sūnaus Antano, Clevelande liko iš abiejų Virbickų giminų tik jau antros kartos vaikai.

Atsipalaidoję duonkėpy k l o s biznio, ir apie pora metų pasilsė-ję, jie įrėngė gerimų ir maisto parduotuvę savo kitame name, St. Clair Ave. ir E. 174. Kai pro-hibicija buvo atmetsta, toje vie-tioje įrėngė alkoholinių gerimų užėigą, kurią laikė veik iki vyro mirties.

Antanas Virbickas buvo kilęs nuo Marijampolės. Velionė Anta-nina iš Luokės, žemaitijoje, Ba-rodaitė.

Velionė ėjo 76-tus metus. Mi-rė Huron Road ligininėje kovo 24, 2 val. po pietų.

Laidojama Knollwood kapinė-se, kur ilsisi jos vyras ir duktė.

Pašarvota buvo Della Jakubs ir sūnaus laidotuvių namuose — 936 E. 185 St.

NAUJA SKALBIMO MAŠINA

Tyliai einanti, geros rūšies už atpigintą kainą.

B. B. Washing Mashine
1222 East 79 St.,
UT 1-2495

DOVANŲ SIUNTINIAI
Į LIETUVĄ, LATVIJĄ, ESTIJĄ IR SOVIETŲ
RUSIJOS DALIS
Parcel Department
GLOBE TRAVEL SERVICE

Tinkamesniam klientų patarnavimui turime įstaigas:

PHILADELPHIA 6, PA. NEW YORK 23, N. Y.
716 Walnut St., Tel. LOmbard
3-3455. Kasdien 9-5, trečiadie-niais 9-8 val.
CHICAGO 32, Ill. 4102 Archer Ave. Tel. FRemont
6-6399. Kasdien 9-7, šeštadie-niais 9-5 val.
CLEVELAND, Ohio 1165 East 71 St. Tel. Utah
1-0807. Kasdien 10-7, šešta-dieniais 10-5 val.
DETROIT 10, Michigan 6446 Michigan Ave., Tel.
TASHmore 5-7560. Pirmad., treč., ketvirtad. 3-6, penktad. ir šeštadieniais 9-9 val.
SOUTH BOSTON, Mass. Room 10 Ellis Bldg., 409 E.
Broadway, Tel. Andrew 8-8764.
Kasdien 9-7, šeštad. 8-12 val.

Galite siųsti maisto produktus, rūbus, rūbams medžiagas, avalynę, vaistus ir kitus daiktus. Kiekvienas siuntinys apdraustas ir garantuojamas pristatymas be atskiro atlyginimo. Kiekvienas siuntėjas gauna gavėjo pasirašytą pakvitavimą.

Siuntiniai išsiunčiami skubiai, be atidėliojimo ir pristatomi greitai kaip tik galima.

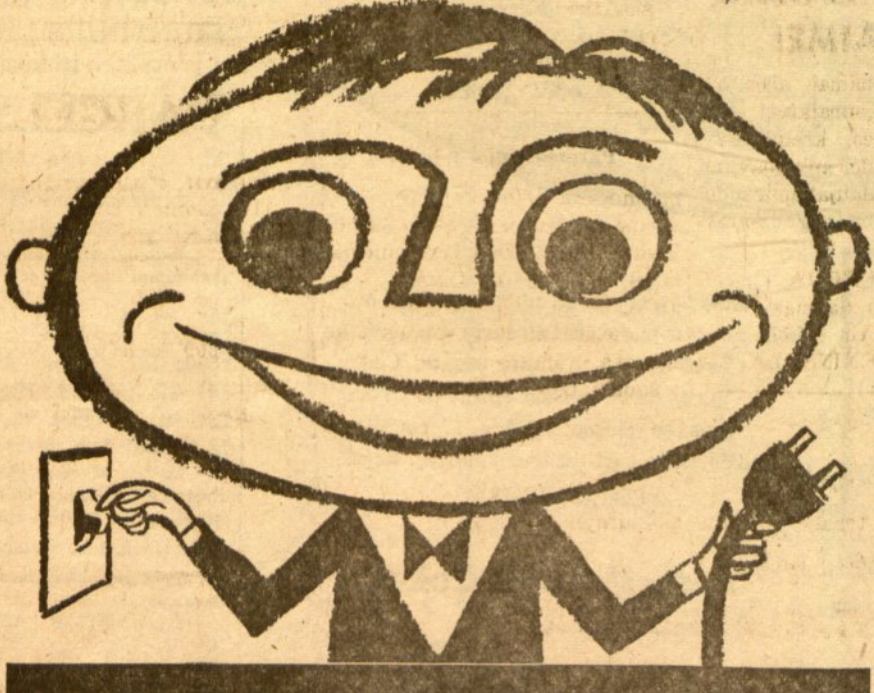
Veikiama specialiu susitarimu su INTURIST (Maskvoje) ir siuntiniai siunčiami į visas Sov. Rusijos dalis. Muitai apmokami čia, taip, kad gavėjas neturi primokėti.

Parcel Dep. GLOBE TRAVEL SERVICE savo įstaigose turi įvairių audeklių, maisto produktų ir kitų savo klientų patogumui.

Siuntinius galite Parcelis Dep. Globe Travel Service įstaigoms siųsti paštu, tuoj gausite sąskaitas ir jūsų siuntiniai bus sutvar-kyti ir išsiųsti pakyrimo vieton.

Savo siuntinius siųskite per įstaigą, kuri savo pasitikimumą įgijo 25 metų geru patarnavimu. Prašykite informaciją ir katalogą.

Elektra padaro stebuklingus dalykus

Tiktai pagalvokite apie visus stebuklingus dalykus, kuriuos elektra padaro jūsų namuose kiekvieną dieną — gražiai apšviečia jūsų namą, išplauna ir išdžioviną rūbus, verda ir kepa, šluoja ir blizgina, duoda jums daug linksmy-valandų per radiją ir TV. Kas kitas padaro jums tiek daug už tiek mažai?

The Illuminating Company
ALWAYS AT YOUR SERVICE IN THE BEST LOCATION IN THE NATION

Clevelande ir apylinkėse

Dr. Alberto Geručio paskaita

Balandžio 3 d. į Jungtines Valstybes atvyksta Dr. Albertas Gerutis. Amerikoje jis ketina išbūti trejetą mėnesių ir aplankyti visas didesnes lietuvių kolonijas.

Į Clevelandą Dr. Gerutis atvyksta balandžio 13 d., o balandžio 14 d. 4 val. po pietų lietuvių salėje įvyksta jo paskaita tema "Vokietijos faktorius Lietuvos atkūrimo planuose". Po paskaitos svečio pagerbimas — vakarienė žemutinėje salėje.

Paskaitą ir svečio pagerbimą rengia Tautinės Sąjungos Clevelando skyrius. Pakvietimus į pagerbimą galima gauti Dirvoje, pas skyriaus pirmininką Julijū Smetoną ir kitus skyriaus valdybos narius. Įėjimas į paskaitą didžiojoje salėje laisvas ir visa Clevelando visuomenė maloniai kviečiama dalyvauti.

Liet. Taut. Akadem. Sambūrio visuotinis susirinkimas

Šaukiamas 1957 m. kovo 31 d., 11:30 val., 8909 Esterbrook Ave. Rutkauskų bute aptarti svarbius sambūrio vidaus reikalus. Kviečiame visus narius būtinai dalyvauti.

Daukantiečių vadai

(sks) Clevelando Pilėnų tunto Simano Daukanto skautų vyčių būrelis savo metinėje sueigoje kovo 10 d. naujai kadencijai išsirinko vadovus. Būrelių vadu perrinktas sk. vytis vyr. sktn. R. Vizgirda, jo pavaduotoju išrinktas sk. vytis vyr. sktn. Alg. Muliolis ir išdininku — sk. vytis sktn. Alf. Baliūnas.

Clevelando ir apylinkių lietuvių gydytojų susirinkimas

Įvyksta šį šeštadienį, kovo mėn. 30 d. 8 val. vakaro Dr. V. Ramanauskio bute — 18310 Marcella Road.

Programoje mokslinė medicininė filmo, aktualijos ir vakarienė.

A. a. Prof. St. Šalkauskio minėjimas

Kovo mėn. 31 d. Ateities Klubo iniciatyva minima prof. St. Šalkauskio 15 m. mirties sukaktis.

10 val. įvyksta Sv. Jurgio parapijos bažnyčioje pamaldos. Pamokslą sako kun. P. Dziegoraitis.

4 val. iškilminga akademija lietuvių salėje. Paskaitą skaito kun. St. Yla. Meninė programą atlieka Aldona Stempuzienė ir Čiurlionio ansamblio vyrų choras, diriguojamas muz. A. Mikulskio.

Visi clevelandiečiai kviečiami dalyvauti.

Kazys ir Jadvyga Budriai

kovo mėn. 19 d. susilaukė sūnaus Algimanto-Antano.

Jono Alekno duklė

Mrs. H. J. Stape, kovo mėn. 20 d. Cleveland News laikraštyje, buvo pagarsinta dviem nuotraukom ir aprašymu, kada ji ligoninėje susilaukė dukters. Tai negalūciant turėjo būti iš Polyclinic ligoninės pervežta į Vaikų ligoninę ir bevažiuojant susidurė su kita mašina.

"Ažuolai" Rengiasi Koncertui

Ažuolų Oktetas, kuris atliks pagrindinę programos dalį Lituanistinės Mokyklos Tėvų Komiteto rengiamam baliuje, jau pradėjo intensyviai ruošti koncerto programai. Koncertas-balius įvyks balandžio 28 d. (atvelyko sekmadienį) Sv. Jurgio parapijos salėje.

Ažuolai, kaip meninis vienetas yra žinomi netik Clevelande, bet ir kitose lietuvių kolonijose. Paskiausias Ažuolų pasirodymas įvyko Ohio sostinėje Columbus, kur jie atliko programą Vasario 16 d. minėjime.

Ažuolų Oktetą sudaro: A. Kavalūnas, Pr. Petraitis (I tenorai), V. Jurgelis, F. Zylė (II tenorai), Pr. Stempuzis, L. Kazėnas (baritonai), F. Kaminskas ir okteto vadovas sol. Julius Kazėnas (bosai). Oktetui okomponuoja jauna, bet gabi pianistė Laima Obelenytė.

Visuotinė skautininkų sueiga

(sks) Kovo 24 d. pas vyr. sktn. Pr. Karalių buvo visuotinė Clevelando Skautininkų Ramovės sueiga. Jai pirmininkavo jūrų sktn. Vl. Petkauskas, o sekretoriavo jūrų sktn. Pr. Petraitis. Ligšiolinis Sktn. Ramovės seniūnas v. s. P. Karalius davė išsamią šios ramovės veiklos apžvalgą nuo 1955 m. rudens iki šiol.

Kiek laikas ir sąlygos leido skautininkai solidarai rėmė Pilėnų tunto, Vokietijos rajono, Džiamborės Fondo bei kitokių skautiškos veiklos pasireiškimus. Palaikyti širdingi ryšiai tarpe skautininkų šeimų, o taip išvien veikta su skautininkėmis

Renkant naujai kadencijai seniūną, juo buvo vienbalsiai perrinktas vyr. sktn. Pr. Karalius. Sueigos pabaigoje pasisakyta įvairiais ramovės ir skautų veiklos reikalais. Iškelta gražių minčių ir sumanymų, kuriems Clevelande atviri keliai.

Remia Lituanistinę Mokyklą

Šiomis dienomis savo aukas Lituanistinei Mokyklai įteikė Dr. Skrinška \$50 ir Dr. Ramūnas-Ramanauskas \$25. (Ši Dr. Ramanauskio auka jau yra antroji šiais mokslo metais).

Clevelando lietuvių — gydytojai Lituanistinę Mokyklą remia ne tik piniginiu, bet ir pil-

nai įvertina lietuviškos mokyklos reikšmę išeivijoje. Džiugu konstatuoti, kad beveik visos gydytojų šeimos, turinčios mokyklinio amžiaus jaunimo, ji siunčia lietuviškon mokyklon. Kai kurie iš jų savo vaikus atsiunčia iš gana didelių atstumų.

Gavėnos laikotarpis — Lituanistinės Mokyklos aukų vajuos laikas. Kiekvienas pagal išgalės atiduokime savo dolerį Lituanistinti mokyklai, nes ji atlieka didelį lietuviybės išlaikymo darbą.

Mūsų skautai spaudoje

(sks) Clevelando popietinis dienraštis The Cleveland Press kovo 20 d., rašydamas apie Picker X-Ray rentgeno aparatų gamyklą, pabrėžė, jog ten dirba tryliką skautų bei atsidavusių asmenų. Esą tai esanti įmonė, kuri gali didžiuotis didžiausiu skautų skaičiumi Clevelande. Jų tarpe paminėti bei nuotraukose pavaizduoti lietuviai — pskn. Vladas Bacevičius, pskn. Vytautas Jokubaitis ir jūrų skautas Kižys.

Steigiama šeštadieninė lietuvių mokykla Naujojoje parapijoje

Pereitą rudinį Moterų S-gos 36-tos kuopos šventės metu kuopos pirmininkė O. Jokubaitienė savo kalboje pabrėžė du didžiausius kuopos rūpesčius sekančioms metams, būtent, dėti visas pastangas: 1) kad galimai greičiau šalia gražiosios lietuvių bažnyčios būtų pastatyti gražūs mokyklos rūmai ir 2) kad būtų įsteigta lituanistinė mokykla šios parapijos ribose gyvenantiems lietuvių vaikams.

Pastarasis rūpestis jau pradamas realizuoti. Šeštadieninė lietuvių mokykla, parapijos klebonui kun. J. Angalaičiui mielai sutinkant ir net raginant, jau steigiamas. Moterų S-gos 36-toji kuopa, kaip iniciatorė, kviečiama šios mokyklos globėja. Pereitą sekmadienį kai kurie tėvai mielai pritarė šitam sumanymui, pareikšdami savo pageidavimus ir padaršinius mokyklos steigime.

Lietuvių įmonė dažo ir dekoruoja naujų ir senų namų butus ir įvairias sales. Taip pat ištaiso ir atnauja sienų bei lubų tinką. Žiemos metu duodame pagiginimą.

677 E. 128 St.
Telef.: MU 1-8368

J. S. AUTO SERVICE

Sav. J. Švarcas
1254 Addison Road
Tel. HE 1-6852
Atdara nuo ryto 8 iki 7 v. v.

AUTOMAŠINŲ TAIŠYMAS

Mašinų viršaus taisymas ir dažymas; motory, stabdžių patikrinimas ir taisymas, greičio dėžės ir kt. mašinos dalių įdėjimas. Parduojami amžini automobiliai.

24 hours towing.

Dienos telef.: HE 1-6352.
Nakties telef.: LI 1-4611.

Nesvarbu, ar jūs esate pėsčias, ar keleivis: savo ar keno kito mašinoj. Jums svarbu žinoti apie naują Travel Accident Policy. Iki \$5,000 apdrauda tik už \$5.00 per metus.

Gyvybės, nelaimių, ugnies, automašinų apdrauda
Skambikite: SK 1-2183

PAULINA
MOZURAITIS,
agentas

Šį sekmadienį, kovo 31 dieną, ir ateinantį sekmadienį, balandžio 7 dieną, naujosios parapijos salėje, tuoj po lietuviškų pamaldų, bus norinčių mokyklą lankyti vaikų registracija.

Pradžioje manoma dirbti su tais vaikais, kurie neturėjo galimybių arba dabar turi sunkumų lankyti Sv. Jurgio parapijoje veikiančią šeštadieninę mokyklą, bet vėliau, susitarus mokyklų vedėjams ir suderinus programą, norintieji galės persikelti į šią mokyklą.

Suinteresuotieji tėvai maloniai prašomi minėtais dviem sekmadieniais vaikus užregistruoti, nes tuoj po Velykų numatomas šaukti tėvų susirinkimas, apsvartomi visi su mokymu susiję reikalai ir pradamas darbas.

Nors nedaug laiko ligi vasaros atostogų, bet vistiek šis tas bus padaryta.

J. D.

M. Blynas

išlaikė valstybinius real estatų pardavėjo egzaminus ir pradėjo dirbti prie Lathy Realty, 915 E. 185 St. M. Blynas buto telef.: LI 1-6613.

Misijos

Naujosios parapijos bažnyčioje šių metų balandžio 7-14 dienomis vyks Misijos, kurias ves clevelandiečiai gerai pažįstamas kun. A. Sabaliauskas, salezietis.

Pageidaujama, kad skaitlingiau lietuvių lankytųsi šiose Misijose ir daugeliu atvejų prikalstus bei užmetimus daranties svertintaučiams galėtų įrodyti, jog ši bažnyčia yra tikrai lietuvių.

Misijos pradamos sekmadienį, balandžio 7 dieną 10 valandą.

Išnuomojami du kambariai

geroje vietoje — 1360 East 68 St. Galima bet kada apžiūrėti.

Reikalinga moteris

vienos dienos darbui — penktadieniais, Mrs. Bauerlein, 2104 Stearns Rd., SW 5-7527.

Šaukti po 6 val. vakare.

GALIŲ JUMS PADĖTI PERKANT AUTOMOBILĮ IR TUO SUTAUPYTI!

Prieš perkant naują ar geresnę naudotą automobilį, šaukite mane.

Jūs gausite žemiausias finansavimo sąlygas: maždaug \$4.50 už \$100 perkant naują mašiną ar 6% perkant naudotą mašiną, įskaitant ir gyvybės draudimą.

Šaukite:

Paulina Mozuraitis, agentas
Telefonas SK 1-2183

IŠTIKUS GAISRO NELAIMEI

Kada jūsų namai arba rąkandai tampa sunaikinti arba sugadinti ugnies, kreipkitės į P. J. KERSIS, dėl apkaivimo, ko visada reikalauja apdraudos kompanijos pirm, negu išmoka už nuostolius.

P. J. KERSIS,
609 Society for Savings Bldg.
Telef.: MAIN 1-1773
Rezidencija: PENINSULA 252

Mes kepame visokius pyragus, lietuvišką duoną, tortus ir kitus skanumynus. Prašant išvežiojame į namus.

ST. CLAIR BAKERY

Sav. O'Bel-Obelenis
6212 Superior Avenue Tel. EN 1-6525
Antroji mūsų krautuvė yra
1404 E. 66 Street Tel. EN 1-4551
Čia Jūs gausite įvairiausių vyną, alų ir geriausių mėsos produktus.
Kreipkitės į mus ir būsit patenkinti

IESKO KAMBARIŲ

Viena moteris ieško 1 ar 2 kambarių. Svarbu, kad galėtų naudotis virtuve ir kitais patogumais.

Šaukti: SK 1-9524.

JUMS GERI NAMAI

Eddy — St. Clair rajone, labai geras plytinis dviejų šeimų namas. Po 6 kamb. kiekvienas. Garažai. Vienas butas laisvas.

Keletas vienos šeimos namų, po 3 ir 4 miegamuosius, gaso šildymai, garažai.

RAY NAUSNERIS,
Namų prekyba; namų, baldų ir automašinų apdrauda.
11809 St. Clair
UL 1-3919 LI 1-9216

DVIEJŲ ŠEIMŲ NAMAS

Prie E. 163 ir St. Clair po 4 kamb. kiekvienam bute, dviejų mašinų garažai, pakeliamos duys. Prašoma \$13,900.

Apartmentas

East Cleveland, prie Hayden. 5 butai po 5 kamb. ir dviejų krautuvų mūrinis pastatas. Metinės pajamos \$6870.

Turime ir daugiau gerų pirkinių. Kreipkitės į

p. ŠIRVAITĮ
Wm. T. Byrne — Real Estate
1535 Hayden Ave. MU 1-6100
ar namuose KE 1-4083

GERI PARDAVIMAI

Beachview į pietus iš Euclid Ave. 6 metų bungalow iš 4½ kamb., būtent: salonas, valgomasis, virtuvė ir du miegamieji; visi kambariai pirmam aukšte; dideli, gražūs; nauji karpetai; gražiai išdekoruotas, sklepas; gaso pečius, garažas.

Windward — Neff Rd. 6 kamb. colonial, 2 mieg. viršų vienas mieg. apačioje; gražūs dideli portai; gaso pečius; garažas.

East Cleveland iš 7 didelių gražų kamb. colonial, centralinis šildymas įrengtas trečias aukštas; garažas; žema kaina.

Mes turime parduoti ir daug kitų įvairių namų, ypač naujos parapijos rajone.

Šaukite Paul Mikšys namų telef. LI 1-8758 arba office Kovac Realty 960 E. 185 St. KE 1-5030

GERI NAMAI

East Cleveland geras vienos šeimos namas. 6 kamb. Gaso šildymas, gražus sklypas. Kaina \$11,500.

Gražus 2 šeimų. Po 5 didelių kambarius. Taip pat saulės kambariai.

Šaukti vakarais Mr. Bakūnas — LI 1-4530.

P. Gibbons Realty
UL 1-2327

Parduoamas namas

ilgamečiam išsimokėjimui. Parduoja savininkas. Įmokėti \$2000. Visa kaina \$9000. Trys miegamieji, patogūs kiti kamb., langinės. 40 galionų vandens šildytas. Gaso šildymas. Naujai dekoruota. Į šaurę nuo St. Clair. Šaukti GL 1-9484.

JUOZO KAMAČIO

naujų batų parduotuvė batų taisymas ir odos pardavimas

1389 East 65 St.

Norintieji kreiptis telefonu šaukit GA 1-7658 tarp 7-9 val. vakaro. Sekmadieniais visą dieną.

J. CIJUNSKAS LAIKRODININKAS

Taiso ir parduoda laikrodžius, pyrankes ir kitas brangenybes sąžiningas ir garantuotas darbas prieinamomis kainomis.

753 E. 118 St.
Cleveland 8, Ohio
Telef.: LI 1-5466

PRADĖKIT MAŽA SUMA!

BET PRADĖKIT DABAR!

Santaupos apdraustos iki \$10.000
3% palūkanų.

PASKOLOS JOSŲ PERKAMIEMS AR STATOMIEMS
NAMAMS

THE SUPERIOR SAVINGS AND LOAN ASS'N

Du skyriai
6712 Superior Ave. HE 1-2498
13515 Euclid Ave. MU 1-8100

GERESNIŲ Namų Statytojai

pasirenka MONCRIEF
ŠILDYMA ir ORO VENTILIACIJĄ

I. J. SAMAS JEWELER

Sveicariški ir geriausi Amerikos laikrodžiai
Laikrodžių taisymas. Brangenybės. Įvairūs dovanų pasirinkimas.

7007 Superior Ave. Greta Ezella Theatre
Telef.: EX 1-3969. Bute: WA 1-2354

LEIMON'S CAFE

VISŲ LIETUVIŲ SUSITIKIMO VIETA

Alus. Vynas. Degtinė. Konjakai. Kiti gėrimai.

Įvairūs valgiai, o penktadieniais skani žuvis — nuo 10 val. ryto iki 8 val. vakaro.

731 E. 185 ST.

KE 1-9737

PAGALVOKIME PRIEŠ EIDAMI AR KĄ NORS DARYDAMI

Visiems Clevelando lietuviams reikėtų pagalvoti prieš einant kur nors praleisti linksmai laiką ar rengiant subūvimus, vakarus, vestuves — kur yra patogiausia vieta ir kur būtų pareiga visa tai atlikti. Atsakymas pats atsiranda, jei galvojame, kad savi turime remti savus. Tai būtų patogiausia vieta — Lietuvių klube ir salėje.

Lietuvių klubas ir salė po remonto — atnaujinimo dabar atrodo gražiai, jaukiai ir kiekvienam malonu pabūvoti, sutikti savus draugus, pažįstamus, praleisti lietuviškoje nuotaikoje savuose namuose.

LIETUVIŲ KLUBAS

6835 SUPERIOR AVE. EX 1-1143

Pilnai padengta apdrauda HI 2-7626

WM. DEBBS PAINTING CO.

WM. DEBESIS
Namu Pagrąžinimas iš Vidaus ir iš Lauko
1132 Summit Dr. Cleveland 24, Ohio

P. J. KERSIS

609 Society for Savings Bldg.—Cleveland, Ohio
OFISO TELEF.: MAIN 1-1773. REZIDENCINIAI: PENINSULA 2521
Norėdami pigiai pirkti namus mieste arba priemiesčiose, kreipkitės į mane, gausia pigia kaina. Taipgi gausit patarnavimą įvairiose apdraudos-insurance reikaluose.
Sutaisau paskolas pirmo morgčio. Patarnavimas ir išpildymas garantuojama. Kreipkitės į mane telefonu arba asmeniškai.

JAKUBS & SON

FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui
Della E. Jakubs & William J. Jakubs
Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamautojai
25 metai simpatingo ir rimto patarnavimo
6621 Edna Avenue ENDicott 1-1763
936 East 185 Street KE 1-7770

LOKOR DELICATESSEN

6502 Superior
(kampas E. 65 ir Superior)

Sveikiname visus lietuvių klientus. Būtinai atsilankykite į mūsų krautuvę ir pareikškite savo pageidavimus, kokių geriausių maisto produktų norėtumėt visad gauti.

Manome atidaryti specialų lietuviškų delikatesų skyrių ir pardavinėti lietuvių mėgiamus maisto produktus.

Pas mus puikiai lietuviška duona, sūriai, ikra, alus ir vynas.

Telef. EN 1-9142

